

مصلحت یاقانون! دوروی سکه‌ی دعوا علیه جنرال دوستم

نزدیک به یک ماه از ماجرای لتوکوب احمد ایشچی معاون پیشین حزب جنبش اسلامی می‌گذرد. ادعاهای ایشچی مبنی بر لتوکوب، زندان و سوء رفتارهای جنسی توسط جنرال دوستم و محافظانش با وجود سپری شدن تست‌های تخصصی و شروع کار حقیقت‌یابی دادستانی کل هنوز تثبیت نشده است. جنرال دوستم نسبت به تمامی اتهامات در مورد خودش ساکت است و نزدیکان او همه‌ی این ادعاها را تکذیب و توطئه پنداشته‌اند. ایشچی که مدعی اصلی قضیه است، خواهان تأمین عدالت و تطبیق قانون...

■ صفحه ۴ ■

1214 WEDNESDAY | 28 DECEMBER 2016 | YEAR 05

۱۲۱۴ چهارشنبه | ۸ جدی ۱۳۹۵ | سال پنجم

به منظور رشد تجارت و اقتصاد هموطنان عزیز، عزیزی بانک افتخار دارد تا قروض متوسط خویش را با مبلغ 100000 - 500000 دالر امریکایی، پیشکش نماید. هموطنان عزیز می‌توانند از مزایای قرضه مذکور با شرایط سهل مستفید شوند.

www.azizibank.af

1515

یادداشت روز | صفحه ۲

جنگیدن با چشمان بسته

همزمان با رشد بی‌سابقه‌ی تولید مواد مخدر پس از سقوط حاکمیت طالبان، همواره برنامه‌هایی برای «نابودی» مخدرات طرح شده است. دست‌کم بارها شعار نابودی کوکنار و کاهش صددرصدی تولید مواد مخدر، با صرف هزینه‌ی بیش از ۸ میلیارد دالر مطرح شده، گرچه نتیجه‌ی آن چندان پذیرفتنی نیست. دیروز نیز رئیس‌جمهور غنی البته با طرح واقع‌بینانه‌تری خواستار کاهش ۵۰ درصدی کشت کوکنار در ولایاتی شده است که بیشترین سهم را در تولید تریاک و باقی مواد مخدر دارد. نبرد بر سر نابودی، ظاهراً تا این‌جا به نفع مواد مخدر و مافیای توزیع و قاچاق آن بوده است. آماري که به‌صورت تقریبی از میزان تولید مواد مخدر، به‌خصوص کوکنار در سال‌های اخیر منتشر شده است نشان می‌دهد که تا کاهش صددرصدی تولید آن، راه درازی در پیش داریم. بر مبنای این آمار، حاصل کوکنار از سال ۲۰۰۲ و از ۲۴۰۰ تن در سال ۲۰۰۹ به ۶۹۰۰ تن رسیده بود. رقم رشد حاصل کوکنار نسبت معکوس با رشد آن در زمان سقوط حاکمیت طالبان دارد. به هر اندازه که از آن زمان فاصله می‌گیریم، مقدار تولید مواد مخدر و به‌تبع آن حجم قاچاق این مواد افزایش پیدا کرده است. پس از سال...

صفحه ۲

احضار مسئولان ارشد امنیتی به مجلس سنا استانکزی: یک قسمت جنگ را خود ما به نفع دشمن انجام می‌دهیم

جمعه ۳۲ ساعته

HD VOICE

یک جمعه

25 150
افغانی دقیقه

#*233*5*1 برای اشتراک

#*233*5*2 برای لغو اشتراک را دایل نمایند

چهار جمعه

90 500
افغانی دقیقه

#*233*6*1 برای اشتراک را دایل نمایند

#*233*6*2 برای لغو اشتراک را دایل نمایند

افغان بی‌سیم
AFGHAN WIRELESS

ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan

چهارشنبه	
۸ جدی	
۱۳۹۵	
سال پنجم	
شماره ۱۲۱۴	
	

یادداشت روز

جنگیدن با چشمان بسته

همزمان با رشد بی‌سابقه‌ی تولید مواد مخدر پس از سقوط حاکمیت طالبان، همواره برنامه‌هایی برای «نابودی» مخدرات طرح شده است. دست‌کم بارها شعار نابودی کوکنار و کاهش صددرصدی تولید مواد مخدر، با صرف هزینه‌ی بیش‌تر از ۸ میلیارد دالر مطرح شده، گرچه نتیجه‌ی آن چندان پذیرفتنی نیست. دیروز نیز رییس‌جمهور غنی البته با طرح واقع‌بینانه‌تری خواستار کاهش ۵درصدی کشت کوکنار در ولایاتی شده است که بیشترین سهم را در تولید تریاک و باقی مواد مخدر دارد. نبرد بر سر نابودی، ظاهراً تا این‌جا به نفع مواد مخدر و مافیای توزیع و قاچاق آن بوده است.

آماری که به‌صورت تقریبی از میزان تولید مواد مخدر، به‌خصوص کوکنار در سال‌های اخیر منتشر شده است نشان می‌دهد که تا کاهش صددرصدی تولید آن، راه درازی در پیش داریم. بر مبنای این آمار، حاصل کوکنار از سال ۲۰۰۲ و از ۲۴۰۰ تُن در سال ۲۰۰۹ به ۶۹۰۰ تن رسیده بود. رقم رشد حاصل کوکنار نسبت معکوس با رشد آن در زمان سقوط حاکمیت طالبان دارد. به هراندازه که از آن زمان فاصله می‌گیریم، مقدار تولید مواد مخدر و به‌تبع آن حجم قاچاق این مواد افزایش پیدا کرده است. پس از سال ۲۰۰۵ که طالبان دوباره تجدید قوا کردند و ناامنی عمدتاً در مناطق جنوبی و جنوب‌شرقی افزایش یافت، کشت کوکنار و قاچاق مواد مخدر نیز افزایش چشمگیری یافت. تا آن‌جا که افغانستان در تأمین مواد مخدر جهان رتبه‌ی اول را گرفت. بین ۹۰ تا ۹۲ درصد از مواد مورد استفاده‌ی معتادان، از افغانستان تأمین می‌شد. سم‌پاشی یکی از شیوه‌های کارآمدی بود که برای ضربه زدن به حاصل کوکنار استفاده شد، طوری‌که این آمار با کاهش ۱۰۰۰تنی مواجه شد. پس از آن، گرچه تولید مواد مخدر نتوانست رکورد سال ۲۰۰۹ را بشکند، اما آن‌قدر کاهش نیز نیافت که جایگاه افغانستان را در رتبه‌ی جهانی تغییر دهد.

دلایل زیادی برای رشد تولید و قاچاق مواد مخدر گفته شده است. حضور مافیای قدرتمند مواد مخدر، خاک مستعد برای زرع شاهدانه (چرس) و کوکنار، ناامنی و عدم کنترل دولت، حضور گروه‌های تروریستی و حواشی امنی که دور از دسترس حکومت قرار دارد، فقر و نفع گروه‌هایی مانند طالبان در تولید مواد مخدر، مواردی‌اند که گفته می‌شود باعث رشد تولید و قاچاق این مواد شده است. برای مثال طبق گزارش‌ها سالانه تا ۲۰۰میلیون دالر از درآمد قاچاق مواد مخدر به طالبان تعلق می‌گیرد. به همین ترتیب، حاصل انواع مواد مخدر مانند شاهدانه یا کوکنار تقریباً دو تا سه برابر از کشورهای دیگر است. پولی که در این‌سال‌ها از توزیع و قاچاق مواد مخدر به چرخش افتاده، تقریباً بالغ بر ۷۰ میلیارد دالر می‌شود. وجود شبکه‌های قدرتمند مافیای جهانی مواد مخدر، به‌ویژه اقتداری که آن‌ها در پاکستان و حوزه‌ی کشورهای آسیای میانه تا روسیه و سپس اروپا دارند، سبب شده است کاهش تولید و توزیع مواد مخدر تقریباً به واقعیت پرهزینه‌یی بدل شود، تا آن‌جا فعالیت دست‌کم سه نهاد امنیتی، یک وزارت‌خانه (وزارت مبارزه با مواد مخدر) و نهادهای بین‌المللی همکار و هزینه‌ی تقریباً ۸میلیارددالری ایالات متحده برای مهار آن، ناکافی به نظر برسد. وزارت مبارزه با مواد مخدر «پلان عمل‌ی» در راستای کاهش و محو تولید و استفاده از مواد مخدر تهیه کرده و در همان راستا رییس‌جمهور غنی نیز به تمامی والیان و فرماندهان نظامی ولایات دستور داده که برای موفقیت این برنامه همکاری کنند. با این‌حال، در تهیه‌ی اکثر این طرح‌ها، نکات زیادی مورد غفلت احتمالاً عمدی مسئولان قرار می‌گیرد. از جمله، وجود تقاضای داخلی و جهانی برای مواد مخدر که در هیچ کشوری نه قابل اغماض است و نه توانایی مهار کامل آن وجود دارد و دو دیگر، خشکسالی و کمبود آب و نبود کانال‌ها و بندهای آبگردان برای کشاورزان. مسأله‌ی دومی به نظر جدی‌تر است. چه این‌که چند دوره خشکسالی در چهار دهه به‌شدت زراعت را آسیب زده است. در یک‌ونیم دهه‌ی گذشته نیز کار چندانی برای مهار آب‌ها و در نتیجه جبران کم‌آبی از این طریق صورت نگرفته است. در نتیجه اغلب زمین‌ها توانایی اندکی برای بارور کردن حبوبات دارند، در حالی‌که همین زمین‌ها استعداد خوبی برای کشت کوکنار و امثال آن دارند. از طرفی دیگر، مبتنی بر یک محاسبه‌ی ساده، هر دهقانی ترجیح می‌دهد محصولی بکارد که مقدار اندک آن سود بیشتری برایش برساند. فارغ از ملاحظظات اخلاقی، هرکاری معطوف به سود بیشتر است. در ترویج کشت پرسود بدیل نیز تا این‌جا دولت موفقیت چندانی نداشته است.

در نتیجه، این دو مسأله سبب می‌شود که کاهش صددرصدی توزیع و تولید مواد مخدر و نیز قاچاق مشروبات الکولی تقریباً به امر ناممکنی بدل شود. زیرا تا زمانی که بازار وجود دارد، قطعاً این محصولات نیز تولید و توزیع خواهد شد. نادیده گرفتن این واقعیت سبب می‌شود که تجارت مافیایی و غیر رسمی رونق بیشتری پیدا کند. نتیجه این می‌شود که:
۱- قیمت مواد مخدر بیش از حد معمول افزایش یابد.
۲- دسترسی به آن صورت غیر رسمی بگیرد و متقاضیان آن مجبور به همکاری و در نتیجه همدلی با مافیای تولید و توزیع آن شوند.
۳- حکومت نتواند از گردش پولی که در این بازار جریان دارد، مالیات بگیرد.
۴- در نتیجه این تجارت به سود مضاعف می‌رسد و حاصل آن همکاری و توزیع پول بیشتر به نیروهای امنیتی خواهد شد.
۵- همدستی نیروهای امنیتی با مافیای مواد مخدر، به ناامنی بیشتر و فساد گسترده‌تر می‌انجامد.

از این‌رو، بهتر است با این مسأله با نگاه واقع‌بینانه‌تری برخورد شود. در کشوری مانند فرانسه دولت مرکزی برای مصرف ماری‌جوانا می‌سازد تا دست‌کم کاهشی در تجارت غیررسمی این ماده‌ی مخدر بیاورد. این الگو در افغانستان نیز قابل تأمل است. از جهتی دیگر، نباید از نظر دور داشت که سخت‌تر کردن شرایط خرید و استفاده از مواد مخدر، در طولانی‌مدت کمکی به کاهش مصرف آن نمی‌کند. یگانه راه ممکن، سنجش تمهیدات قانونی برای مصرف آن و سرمایه‌گذاری بیشتر برای آگاهی عامه است. تا زمانی که اضرار مصرف مواد مخدر به شکل وسیع برای عموم مردم نشان داده نشود و تا زمانی مراکز درمان اعتیاد بیشتر فعال نباشد، بعید است که کاهش در رقم سه میلیونی معتادان دیده شود.

اطلاعات روز: مجلس سنا به‌دلیل افزایش ناامنی‌ها روز سه‌شنبه وزیران داخله و دفاع و رییس عمومی امنیت ملی را در نشست عمومی این مجلس فراخواند. سناتوران می‌گویند که ناامنی در سراسر کشور افزایش یافته و در حال حاضر در ۱۸ ولایت جنگ جریان دارد.

مسئولان ارشد امنیتی در مورد وضعیت عمومی امنیت کشور، برنامه‌های عملیاتی نیروهای امنیتی کشور در زمستان و سال آینده و مبارزه با فساد به سناتوران معلومات دادند.

معصوم استانکزی، رییس عمومی امنیت ملی در سخنان خود گفت که افغانستان در جنگ روانی ناکام بوده و اختلاف میان بزرگان باعث تضعیف نظام شده است.

استانکزی گفت: «متأسفانه در جنگ روانی ناکام بودیم، یک قسمت زیاد جنگ را خود ما به نفع دشمن انجام می‌دهیم، رقابت و اختلافات میان بزرگان باعث شده نظام سیاسی خود را تضعیف بسازیم.»

او با اشاره به این‌که یک ذهنیت افراطی نسل جوان افغانستان را تهدید می‌کند، خاطرنشان کرد که علما، منتقدین و همهی مردم افغانستان باید انگیزه‌ی جنگ را در کشور از بین ببرند و به نسل جوان بفهمانند که ادامه‌ی جنگ در کشور جهاد نیست بلکه بر اساس منافع قدرت‌های جهانی و منطقه‌یی می‌باشد.

او بر تغییر روش جنگ تأکید کرد و خبر داد که کار روی طرح تغییر روش جنگ جریان دارد. او در این مورد بیشتر

احضار مسؤلان ارشد امنیتی به مجلس سنا

استانکزی: یک قسمت جنگ را خود ما به نفع دشمن انجام می‌دهیم

جزئیات نداد.

رییس عمومی امنیت ملی همچنان گفت: « امروز قوای مسلح افغانستان تنها در مقابل طالب جنگ نمی‌کنند، بلکه طالب وسیله و پوششی شده برای تروریستان خارجی که در داخل افغانستان می‌جنگند، اگر طالب نباشد آیا امکان دارد، ایغوری‌ها بیایند و در بدخشان جابه‌جا شوند، یک کسی حتما است که آن‌ها را جابه‌جا کرده است.»

از سوی دیگر آقای استانکزی می‌گوید کسانی از داخل نظام افغانستان به نفع «دشمنان» کار می‌کنند و حتا در برخی موارد برای آنان تسهیلات لازم و مکان بودوباش تهیه می‌کنند.

استانکزی تاکید کرد تا زمانی که جلو نفوذ عوامل بیرونی را در نیروهای امنیتی نگیریم و از تبلیغات ناخواسته‌ی روانی به نفع دشمن خود داری نگردد، نمی‌شود بر دشمن پیروز شد.

آقای ستانکزی با اشاره به حمله‌ی اخیر بر خانه‌ی میرولی، نماینده‌ی مردم هلمند در کابل گفت که پلان این عملیات از سوی یک گروه تروریستی در مدرسه‌یی در پاکستان ترتیب شده بود؛ تمام جزئیات در اختیار امنیت ملی کشور قرار داشت؛ اما در مسیر راه در نتیجه‌ی تسهیل امکانات از داخل کشور چگونگی ادامه‌ی این برنامه در یک مرحله گم شد که سبب موفقیت دشمن گردید.

در همین حال وزیران دفاع ملی و امور داخله تاکید کردند که با وجود برنامه‌های بزرگ مخالفان مسلح دولت با

رکوردشکنی در اخادی؛ از تاجران به ۶۲ شیوه اخادی می‌شود

ویزه‌ی تجارتی، قاچاق کالا‌های کشورهای همسایه، نبود مارکیّت به کالا‌های افغانستان، نبود بنادر معیاری، پایین بودن ظرفیت بارگیری، نبود بانک‌های اختصاصی، سیاست احتکار کشورهای همسایه و ناامنی از چالش‌های عمده در برابر تاجران گفته شده است.

محمد قربان حقجو، معیین وزارت تجارت و صنایع در مورد اخادی‌ها گفت: «تصمیم بسیار جدی فعلاً در چوکات حکومت وجود دارد که اخادی‌ها از بین برود، ۶۲ نوع اخادی زیر مطالعه قرار دارد و ما بزودی نتیجه‌ی آن را به سکتور خصوصی اعلام می‌کنیم که کدام آن از بین برده شده و چگونه یک سیستم را عیار کنیم که امکان تبارز فساد از بین برود.»

عتیق‌الله نصرت، رییس هیأت عامل اتاق تجارت و صنایع گفت: «اخذی‌های غیرقانونی یکی از مشکلات جدی دامنگیر سکتور خصوصی است، ۶۲ طرحی را با فهرست اخادی‌ها به دولت ارائه کردیم که به ما تعهد سپردند تا این

یک چرخبال ارتش در میدان هوایی شیندند دچار سانحه شد

خبراکاری در وقوع این سانحه را رد کرده و علت سانحه را مشکلات فنی گفته است.

اخیراً چرخبال‌های ارتش بیشتر دچار سانحه شده است. در دو ماه گذشته این سومین چرخبال ارتش است که در حوزه‌ی غرب نابود می‌شود. در نهم قوس امسال چرخبال حامل جنرال محی‌الدین غوری، فرمانده قول اردوی ۲۰۷ ظفر ارتش در ولایت بادغیس دچار سانحه شد و آقای غوری در این رویداد جانش را از دست داد.

بازداشت مردی که بر روی اعضای یک خانواده تیزاب پاشیده بود

کند، اما ما خواستگاری او را رد کردیم و به همین دلیل این مرد یک شب با همکاری برادرانش وارد منزل شدند و بر روی سه دختر و خانمش تیزاب پاشیدند. او افزوده که آنان خودش را نیز آن زمان مورد لت‌وکوب قرار دادند.

پدر این خانواده از دولت خواهان تطبیق عدالت و به کیفر رساندن مجرمان شده است. یک دختر این خانواده که بر صورتش تیزاب پاشیده شده است، نیز از دولت خواسته که مجرم اصلی را به «سخت‌ترین مجازات» محکوم کند.

وزارت داخله: ۶۰ تروریست کشته و یک عضو مهم طالبان در لوگر بازداشت شد

«مهم» گروه طالبان خیر داده است.

در خبرنامه آمده که نیروهای پولیس ملی، عصر روز دوشنبه در نتیجه‌ی یک عملیات کشفی، یک عضو «مهم» هراس‌افگنان طالب را در روستای قلعه‌ی غفار مرکز ولایت لوگر بازداشت کردند. براساس این خبرنامه، فرد بازداشت‌شده شایسته محمد نام دارد و در طراحی و سازماندهی حملات تروریستی در مربوطات ولسوالی‌های خروار، چرخ و ازره‌ی ولایت لوگر نقش مهمی داشت.

^[1] «مهم» گروه طالبان خیر داده است

خبرنگار ناراضه

احساس تنهایی (روانی نوشت یک شهروند)

پریروز یا به قول علمای جید، دوشنبه این هفته، وزارت خارجه‌ی کشور به نشست سه‌جانبه‌ی روسیه، چین و پاکستان در مورد صلح افغانستان واکنش نشان داد و به‌نحوی از این سه نامرد گلایه کرد که چرا ما را هم دعوت نکرده‌اید. من با شنیدن این خبر (که آن سه کشور دست‌به‌دست هم داده تا جگر افغانستان را خون کنند و افغانستان را دعوت نکرده)، خون به شقیقه‌هایم دواندم و به‌شدت عصبانی شدم. سه دانه پیاله که بالای میز تلویزیون بود را از پنجره انداختم بیرون. گرس گرس گرس شکستند. یک نفر از آن پایین صدا کرد که او بیاید! چرا پیاله‌ها را در سرک می‌اندازی؟ مگر سرک برای این است تا هر کسی که عصبانی شد، پیاله‌اش را آن‌جا بشکند!؟

سرم را از کلکین بیرون کشیدم، دیدم پیره‌مردی نارنجی پوش است و دارد شیشه‌های ریزه‌ریزه‌شده‌ی پیاله‌های مرا جمع می‌کند. دلم سوخت، پشیمان شدم. دویدم به کوچه رفتم. دستش را گرفتم و گفتم کاکا جمع نکن. بگذار خودم جمع کنم. شیشه‌های خرد و ریزه را تا آن‌جا که می‌شد، جمع کردم. کاکای نارنجی‌پوش خیره به من نگاه می‌کرد. نمی‌دانم در ذهنش چه می‌گذشت. اما خطوط چشمانش به من می‌گفت که خامم! هنوز خیلی خامم. آدم پخته با شنیدن این خبر، عصبانی نمی‌شود. مگر عصبانی شدن ره به جایی می‌برد؟ نه که نمی‌برد. از کاکا بابت کاری که کرده بودم، معذرت خواستم. چای تعارف کردم. قبول نکرد. به طعنه گفت: «خدا می‌داند این کوچه چند اعصاب‌خراب دارد، بروم و ببینم از کلکین‌های دیگر چه بیرون می‌اندازند. من باید جمع کنم.» دوباره بالا آمدم. کنار کلکین نشستم. فیس‌بوکم را چالان کردم. مثل همیشه، تعدادی از خوشحالی‌پاره می‌شدند. عده‌ی هم آن‌قدر عقده روی فیس‌بوک ریخته بودند که صد کاکای نارنجی‌پوش هم اگر وارد فیس‌بوک شوند، نمی‌تواند پاکش کنند. چند نفر هم در وصف چرس و شیره‌ی مزارشریف نوشته بودند و برای مقامات افغانستان پیشنهاد داده بودند. سر از فیس‌بوک برداشتم. از خود پرسیدم چرا با شنیدن این خبر، این‌قدر عصبانی شدم؟ چرا وقتی سه کشور دیگر، دور هم جمع می‌شوند و می‌خواهند درباره‌ی کشور من تصمیم بگیرند، برای من قابل‌قبول نیست؟ جوابی که برای خود ساختم این بود: چرا خود ما برای کشور خود تصمیم نگیریم که سه تا قاتل‌مست و موذی برای ما تصمیم بگیرند.

سه کشور لاروسه، چین و پاکستان - قرار بود دیروز سه‌شنبه در مسکو بنشینند و راه‌های رسیدن به صلح و ثبات در افغانستان را بررسی کنند. نمی‌دانم نشستند یا نه؟ بررسی کردند یا نه؟ من مسئول نشستن و نشستن آن‌ها نبودم و نیستم. من فقط باید ذهن خودم را آرام و قانع کنم. ذهن من مثل خود افغانستان است. ویران، سوراخ‌سوراخ، فقیر، تهی، گاهی مست، گاهی مفلوک، بی‌هدف، درگیر، میدان نزاع و نبرد و تَف و تَف. درمانده‌ام که ذهن این‌چنینی را چه‌گونه می‌توان قانع کرد؟ مگر می‌شود؟ در چنین یک حالتی، اگر سه ذهن دیگر پیدا شود که برای من تصمیم بگیرند، من باید شاد باشم یا ناشاد؟ من حتماً نمی‌دانم. مفلوکم. بدبختم. گم شده‌ام. دل به این خوش می‌کنم که شاید آن‌ها تصمیم نیک در مورد من بگیرند. اما چرا آن‌ها تصمیم نیک برای من بگیرند؟ مگر احقاق آن‌ها؟ چرا برای خودشان تصمیم نیک بگیرند؟ حتماً برای خودشان می‌گیرند.

دوباره عصبانی می‌شوم. کاری از من ساخته نیست. به من چه؟ این مملکت از خود رئیس‌جمهور دارد. وزیر خارجه دارد. یک لشکر خیره و سیاستمدار و آگاه امور دارد. من بی‌خود عصبانی شده‌ام. کلکین را می‌بندم. دوباره فیس‌بوکم را چالان می‌کنم. می‌خواهم بنویسم «این‌جا افغانستان است. امروز سه کشور لاروسیه، چین و پاکستان - در مسکو گرد هم آمده‌اند تا برای صلح و ثبات این کشور، راه بجویند و نشان بکشند. اما مقامات امنیتی این کشور در بزنگاه سناتوران، به نگرانی‌های مصنوعی، پاسخ‌های دروغماتیک می‌دهند. می‌خواهند بگویند ما بر طالبان حمله نمی‌کنیم، چون مردم را کنار خود احساس نمی‌کنیم. نمی‌گویند که طالبان شکست نخورده، چون نباید شکست بخورند. وجوب نامنی را پنهان می‌کند و چند جمله‌ی غیرواقعی اما عاطفی به سناتوران می‌گویند تا نگرانی‌های تصنعی سناتوران را در بزنگاه دایمی‌شان، پاسخ داده باشند. اما نمی‌نویسم، پاکش می‌کنم.

نباید هم این‌گونه بنویسم. من باید حرفی را بنویسم که وزیر دفاع می‌گوید. باید جمله‌ی را نشخوار کنم که رئیس امنیت ملی می‌گوید. نیز باید سر تاییدم را به حرف‌های وزیر داخله بجنبانم. آن‌ها چه نیاز دارند غیرواقعیت بگویند؟ آن‌چه این سه نفر می‌گویند، درست است. ولی سوال این است که چرا حکومت خود را در مقابل مخالفانش تنها احساس می‌کند؟ مردم چه حسی در مورد حکومت دارند؟ حکومت را حکومت می‌خوانند یا در قطار مخالفان مسلح؟ معلوم نیست. ذهنی که سوراخ‌سوراخ باشد، مفلوک و تهی باشد، فقیر و بیچاره باشد، توان پاسخ به این سوال‌ها را ندارد.

شما اگر فهمیدید که چرا حکومت در برابر مخالفانش، احساس تنهایی می‌کند، در فیس‌بوک بشقانید. من حتماً می‌خوانم تا ذهنم آرام شود.

چگونه صلح بین افغانستان و طالبان فروریخت؟

نیویارک تایمز/مجیب مشعل ■ ترجمه: حمید مهدوی ■

آقای رامسلین یادآوری کرد: «ما صبحانه را تمام کرده بودیم و مرحله‌ی بعدی ملاقات بود. آن‌ها فرو ریختند، می‌دانید، آن‌ها گریه می‌کردند و شوک دیده بودند.» ملاقات ملغی شد و آقای رامسلین هیات طالبان را در یک جت شخصی تا دبی همراهی کرد. تلاش‌ها به‌زودی از سر گرفته شدند و به گفته‌ی آقای رامسلین که انتخاب رئیس‌جمهور اوپاما تا حدودی به گفت‌وگوهای محرمانه کمک کرد. طالبان در مورد سیاست رئیس‌جمهور [اوپاما] مبنی بر آغاز جدید با دنیای اسلام که او در سخنرانی‌ی در قاهره از آن سخن گفته بود، خوش‌بین بودند.

آقای رامسلین گفت که در ماه مارچ ۲۰۰۹، طالبان حتماً زمینه را برای ملاقات دیپلمات‌های نروژی با ملا عمر، رهبر منزوی‌شان، فراهم کردند. [طالبان] آقای رامسلین و دو دیپلمات ارشدی را که از اوسلو آمده بودند شبانه سوار موتوری کردند و قبل از آن‌که در اردوگاهی برسند که آقای رامسلین باور دارد احتمالاً جایی خارج از شهر کراچی بود، چند دور زدند. آقای رامسلین گفت که در جریان ملاقات دو ساعته ملا عمر بر تمایل دنبال کردن مذاکرات تأکید کرد. او شدیداً معتقد است کسی که را که او ملاقات کرده بود به راستی بنیان‌گذار طالبان بود، قبلاً دوبار با او تلفنی صحبت کرده بود.

آقای رامسلین گفت: «او قطعاً بسیار مریض بود. او چارزانو نشسته بود. او کلفت بود، بسیار کلفت - انتظار این را نداشتم.» اما می‌دانستم او مشکلات شدید مرض شکر دارد. ما می‌دانستیم او مشکل کرده دارد. از دید رامسلین، بعداً، توافق رئیس‌جمهور اوپاما با افزایش ۳۰۰۰۰ نفری در تعداد نیروها در افغانستان، ناکامی قابل توجهی این روند بود. طرف‌هایی در گروه طالبان گفتند که آن‌ها اکنون مجبورند بجنگند. آقای رامسلین برخورد و رفتار طالبان در آن زمان را این‌گونه توصیف کرد: «اگر آن‌ها از بالا ما را هدف بمب‌ها قرار می‌دهند، ما از زیر آن‌ها را هدف بمب‌ها قرار می‌دهیم.»

طالبان علناً تأکید کردند تازمانی که یک سرباز خارجی در کشور باشد، هرگز مذاکره با حکومت افغانستان را نخواهند پذیرفت. اما آقای رامسلین باور داشت این هرگز یک شرط تغییرناپذیر نبود و چهره‌های طالبان که آن‌ها نیز در این روند دخیل بودند دیدگاه او را داشتند. از دید آقای رامسلین، مقام‌های پاکستانی که طالبان را یک برگ برنده می‌دانستند، یک مانع بسیار کلان‌تر بود. در ماه فروری ۲۰۱۰، قرار بود گفت‌وگوها در بالاترین سطح میان حکومت افغانستان و شش عضو طالبان، به‌شمول ملا عبدالغنی برادر معاون جنبش طالبان، برگزار شود. چند روز قبل از گفت‌وگوها، ملا برادر توسط پاکستان دستگیر شد که به‌طور موثر روند را متوقف ساخت و اخلاک‌گرا را برای نروژی‌ها آشکار ساخت.

در گزارش حکومت نروژی آمده است: «تداوم گفت‌وگوها به‌دلیل مخالفت نه‌تنها در درون گروه طالبان بلکه از سوی القاعده و مهم‌تر از آن از طرف آی.اس.آی دشوار شد.» «موقف آی.اس.آی با دستگیری ملا برادر مشخص شد.» آقای رامسلین امید را از دست داد و قبل از بازنشسته شدن از خدمت، در نیپال سفیر بود.

سال‌ها بعد، در حالی که دیگران به تدریج کار می‌کنند تا امید به توافق از طریق گفت‌وگوها را احیا کنند، مقام‌ها هنوز در پرسش دخالت پاکستان گیر مانده‌اند و تعدادی باور دارند که باوجود خطرات بیگانه ساختن پاکستان، احتمالاً زمان آن است تا از طریق کانال‌های دیگری به طالبان نزدیک شویم.

در مورد مشروعیت نمایندگانی که مقام‌های پاکستانی با فشار بر طالبان آن‌ها را [در این گفت‌وگوها] فرستاده بودند، بی‌پاسخ مانده‌اند.

تماس‌های اولیه‌ی نروژی‌ها در حدود روابط شخصی آقای رامسلین حفظ شده بود، دیپلمات آزاد از قیود و رسومی که در دهه‌ی ۱۹۶۰ در پاکستان یک مبلغ مسیحیت بود. او می‌دانست که جهان‌بینی طالبان در دین ریشه دارد و می‌توانست با آن‌ها به زبان اردو صحبت کند یا حتماً برای آن‌ها ترجمانی کند، زبانی که او روان صحبت می‌کند.

آقای رامسلین در سال‌هایی که در اسلام‌آباد دیپلمات بود که به دهه‌ی ۱۹۹۰ بر می‌گردد، نه‌تنها در مورد حکومت طالبان در افغانستان، بلکه در مورد مدرسه‌های پاکستان نیز چیزهایی فهمیده است - مکاتب دینی‌ی که جنبش طالبان را به‌وجود آورد و تا امروز سرباز پایین‌رتبه‌ی صفوف آن را تأمین می‌کند.

بسیاری از این مدارس دینی میراث پولی است که امریکایی‌ها به ستیزه‌جویان اسلام‌گرا داد تا علیه اتحاد جماهیر شوروی در افغانستان بجنگند. آقای رامسلین پس از خروج شوروی و پس از آن‌که ایالات متحده در حقیقت این منطقه را در دهه‌ی ۱۹۹۰ ترک کرد، تداوم تعامل با رهبران مذهبی پاکستان و افغان را اولویت قرار داد - چیزی که او احساس کرد به‌خاطر انزوای خطرناکتر این افراد، ضروری است. به‌خاطر این اعتبارها، این آقای رامسلین بود که طالبان در سال ۲۰۰۷، زمانی که به دنبال یک میانجی بودند، به او رو آوردند.

تماس‌های ابتدایی با طالبان با خطرات زیاد برای هر دو طرف همراه بود. طبق گزارش یک کمیسیون مهم در مورد درگیری ۱۵ ساله‌ی نروژی در افغانستان، نروژی داشت وارد تعامل با گروه مسلح غیرقانونی‌ی می‌شد که نه‌تنها سازمان ملل آن را در فهرست گروه‌های تروریستی قرار داده بود، بلکه در جنگ مستقیم با نیروهای ناتو که سربازان نروژی در آن شامل بودند، نیز قرار داشتند. طالبان با شکستن محدودیت‌هایی که توسط سازمان ملل متحد وضع شده بود خطر دستگیر شدن را پذیرفتند، در حالی که برگزاری نشست‌ها در داخل پاکستان باعث می‌شد موشگافی بیشتر توسط یک اخلاک‌گرا بالقوه‌ی (آی.اس.آی) می‌شد، سازمانی که از طالبان در پناهگاه‌های‌شان در پاکستان محافظت می‌کرد. القاعده نیز از استقلال طالبان خوش نبود. آقای رامسلین در مورد طالبان گفت: «آن‌ها می‌دانستند که باید آی.اس.آی را خوش سازند و در عین زمان بازی دیگری را به‌صورت کاملاً مستقل بازی کنند.»

تلاش‌های اولیه‌ی آقای رامسلین و همکاران نروژی او که روی کمک به طالبان، گروه نظامی روستایی با پیچیدگی سیاسی اندک، متمرکز بود، به [مطرحد شدن] مجموعه‌ی از درخواست‌های منسجم برای نشست با حکومت افغانستان منجر شد. آقای رامسلین گفت که آن‌ها در این زمینه به پیشرفت نایل آمدند. در ماه می ۲۰۰۸، طالبان پذیرفتند که با نمایندگان حکومت افغانستان دیدار کنند. پس از تأخیر اندک، هیات‌های هر دو طرف در ماه نوامبر در اوسلو رسیدند و طبق گزارش نروژی‌ها در یک منطقه و حتماً در یک هتل اقامت داشتند. اما چند ساعت قبل از آن که قرار بود دو طرف ملاقات کنند، بمبی منفجر شد. آقای رامسلین گفت خانه‌ی عضوی از یک هیات بیرون از شهر کوئته منفجر شده بود و در نتیجه برادر یک طالب کشته شده و زن او زخم برداشته بود. همه آن را هشداری علیه تلاش‌ها برای دنبال کردن گفت‌وگوها تلقی کردند.

اسلو - دور میزی در گوشه‌ی از هتل ماریوت در پایتخت پاکستان، فرستاده‌ی رهبر طالبان با پیام صلح رسیده است. سال ۲۰۰۷ بود، زمانی که ستیزه‌جویان طالبان افغانستان جسورتر می‌شدند. ائتلاف بین‌المللی به‌رهبری ایالات متحده روی شکست نظامی طالبان متمرکز شده بود و این ماموریت با فرستاده شدن ده‌ها هزار سرباز اضافی توسط رئیس‌جمهور اوپاما در سال ۲۰۰۹ تشدید خواهد شد. اما شام آن‌شب در [هوتل] ماریوت در اسلام‌آباد، صحبت از دیپلماسی بود و هیچ امریکایی‌ی در اتاق نبود.

آلف آرن رامسلین، یک دیپلمات ارشد نروژی که سال‌ها پیش با طالبان روابط برقرار کرده بود و در بین آن‌ها از اعتماد برخوردار بود، با فرد مورد اعتماد ملا محمد عمر، بنیان‌گذار منزوی این جنبش که به ستیزه‌جویان طالب از تبعید در پاکستان هدایت می‌داد، ملاقات داشت. این فرستاده‌ی طالبان به آقای رامسلین فهرست نام‌های پنج فردی را داد که ملا عمر به آن‌ها وظیفه‌ی جست‌وجوی امکانات مذاکرات صلح را داده بود. آقای رامسلین گفت آن‌ها به کمک یک تسهیل‌کننده نیاز داشتند و رامسلین آن‌کس بود.

این تبادل نظر آغازگر یک روند قوی و مخفی خواهد شد که در جریان سه سال، در هر ماه دو یا سه نشست بین دیپلمات‌های نروژی و نمایندگان فراری طالبان در شهرهایی در آسیا و اروپا، به‌شمول کراچی، بانکوک و اسلو، را شامل می‌شد. به‌طور عجیبی، این دیپلمات‌ها گفتند که در ناوقت یک شب آن‌ها حتماً با خود ملا عمر، سال‌ها پس از آن‌ها که حتماً رهبران ارشد طالبان گفتند با او در یک اتاق بوده‌اند، دیدار رسمی مستقیم داشتند.

تلاش‌های صلح نروژی با تلاش‌ها توسط کشورهای دیگر به‌منظور آوردن طالبان به میز مذاکره، به‌شمول ایالات متحده و عربستان سعودی، به‌صورت همزمان واقع شدند و برای چندین سال ظاهراً بیشترین پیشرفت را در زمینه‌ی آوردن طالبان و مقام‌های افغان در کنار هم داشتند. اما سرانجام همه‌ی این تلاش‌ها زیر وزن مانور نظامی و استخباراتی و بی‌اعتمادی میان تعدادی از کشورهای که در امور افغانستان دست داشتند، در هم شکستند. آقای رامسلین معتقد است که پاکستان، به‌ویژه، مانع مرکزی در برابر هر گونه صلح از طریق گفت‌وگوها با طالبان است. آقای رامسلین اکنون برای اولین‌بار برخی از لحظه‌های پشت صحنه‌ی پیروزی و شکست در این سه سال را بیان می‌کند که به‌رهبری تلاش‌های نروژی در میانجیگری صلح در افغانستان کمک کرد.

صحبت‌های او در مصاحبه‌ی با نیویارک تایمز در خانه‌اش در حومه‌ی اسلو، اساساً یک درخواست صریح از جانشینانش است، کسانی که تلاش دارند توت‌ها را بردارند و گفت‌وگوهای تازه‌ی صلح را آغاز کنند، که: صبور بمانید و بدانید که موفقیت گاهی با ایده‌های دیوانه‌وار آغاز می‌شود و گاهی‌گاهی غیرمنتظره است و ناکامی بدون در نظر داشت تلاش‌های خوب شما اتفاق می‌افتد. آقای رامسلین داستانش را صرف به‌عنوان تلاش‌های پرزحمت برای پایان دادن به جنگ دیگری از طریق گفت‌وگوها به اشتراک گذاشت، جنگی که یک دهه به درازا کشیده است. در کلمبیا، ظاهراً این تلاش‌ها نتایج در پی داشتند، هرچند در دقیقه‌ی آخر توسط یک فرمانده ملی ناکام ماند. از سال ۲۰۰۷ بدین‌سو، تلاش‌ها برای دستیابی به صلح در افغانستان از طریق گفت‌وگوها چندین لحظه‌ی کلمبیایی داشته است - تحولات امیدوارکننده‌ی که ناگهان به‌دلیل زمان‌بندی بد، اعتقاد بد یا اشتباه محاسباتی بدون این‌که به پیروزی برسد، درهم می‌شکند.

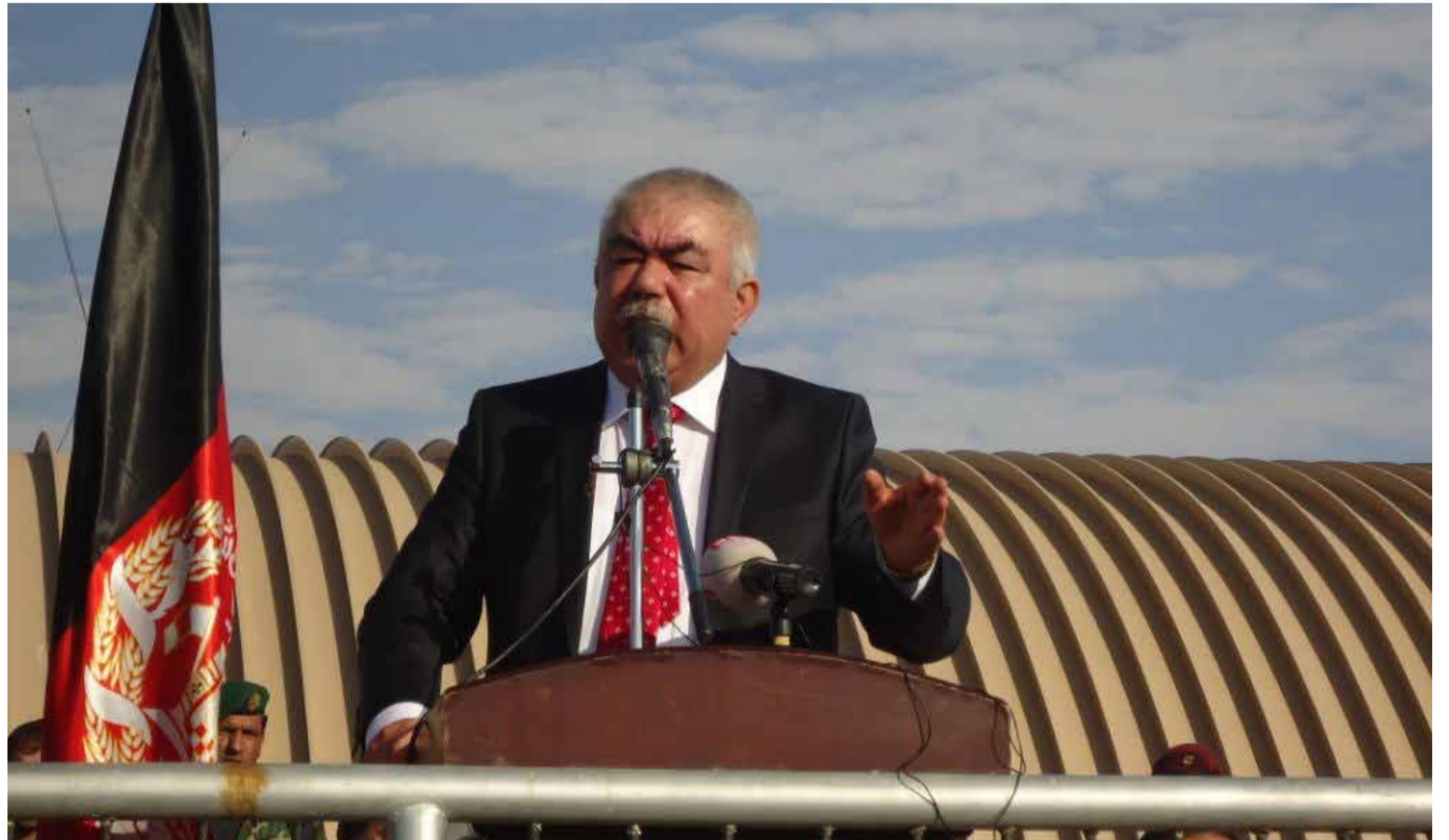
دلیل آن تا حدی ماهیت پیچیده‌ی جنگی است که تقریباً چهار دهه در فصل‌های مختلف ادامه یافته است و آرایه‌ی در حال تغییر و متضاد منافع بین‌المللی این جنگ را پیش برده‌اند یا به آن کمک کرده‌اند. به‌طور مثال، تلاش‌های اولیه‌ی نروژی‌ها چنان خاموش و بی‌صدا بود که حتماً در دو سال اول از امریکایی‌ها نیز مخفی نگه‌داشته شدند. اروپایی‌ها نگران بودند که ایالات متحده که به صراحت تلاش‌های مقام‌های ارشد طالبان برای تسلیم شدن یا مصالحه با حکومت افغانستان در سال‌های ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲ را رد کرده بودند، تلاش‌های آن‌ها را با کشتن یا زندانی ساختن فرستاده‌های طالبان ناکام خواهند ساخت.

امروز، حتماً باوجودی که ایالات متحده کاملاً از این ایده استقبال کرده است که راه‌حل سیاسی تنها راه برون‌رفت از جنگ است، روند صلح افغانستان ظاهراً متوقف شده است یا حداقل سردرگم است. حکومت افغانستان در تابستان سال ۲۰۱۵ در پاکستان چند دور گفت‌وگو برگزار کرد، اما این گفت‌وگوها به‌زودی از هم پاشید و پرسش‌هایی

مصلحت یا قانون؛

دوروی سکه‌ی دعوا علیه جنرال دوستم

رحمت‌الله ارشاد

ایشچی تأکید بر به‌وجود آمدن توطئه‌ی سیاسی علیه جنرال دوستم کردند. این ادعا از جانب نزدیکان جنرال دوستم و مسئولان حزب جنبش به‌دلیل ادعاهای جنرال دوستم مبنی بر کمین‌گذاری توسط افرادی از درون حکومت افراد زیادی را در سراسر افغانستان متقاعد کرد که ادعاهای ایشچی ادامه‌ی توطئه و دوسیه‌سازی برای محدود کردن و قتل جنرال دوستم است. از همین رو پیش از آغاز کار حکومت و دادستانی کل پرونده‌ی رسیدگی به ادعاهای ایشچی در افکار عمومی سبوتاژ شد و هر تلاشی هرچند فاقد توطئه وانگیزه‌های سیاسی اکنون در میان بخشی از مردم به‌مثابه‌ی توطئه‌ی می‌ماند که حکومت به کمک خارجی‌ها علیه جنرال دوستم روی دست دارند.

بی‌باوری عمومی به نهاد دولت و تصامیم و سخن‌های حکومتی از یک‌طرف و ادعاهای جنرال دوستم مبنی بر حمایت طالبان از سوی افرادی در دولت و کمین‌گذاری برای جان جنرال دوستم از جانب دیگر، کمک کرد که مردم ادعاهای ایشچی را توطئه بپندارند. جنرال دوستم با ابراز سخن‌های عامه‌پسند و افشاگرانه از انحصار قدرت در ارگ ریاست‌جمهوری و ترجیحات قبیلوی مقامات حکومت وحدت ملی در استخدام‌های دولتی شهرت و مقبولیتش را در افکار عمومی قبل از وقوع این رویداد افزایش داد. سفرهای دوستم در شمال و جنگ با طالبان، افشای‌های او از تعداد افراد داعش و همکاری مقامات بلندپایه‌ی دولتی با طالبان و داعش، از مواردی است که در افکار عمومی به جایگاه جنرال دوستم و موضع او کمک کرده است.

از جانب دیگر، آنچه که ادعاها و اقدامات حکومت را ساختگی و به‌مثابه‌ی یک توطئه جلوه می‌دهد، حضورگسترده‌ی ناقضان حقوق بشر و بی‌توجهی پیوسته‌ی حکومت و نهادهای عدلی و قضایی به پرونده‌های تجاوز جنسی و سنگین‌ترین جرایم جنایی است که همه‌روزه در این کشور اتفاق می‌افتد. از این منظر به‌باور منتقدان اقدامات حکومت، حکومت در تعقیب عدالت و حاکمیت قانون گزینشی اقدام می‌کند که در نوع خود بازتاب‌دهنده‌ی سوءاستفاده‌ی سیاسی از نص قانون و بحث عدالت است. بنابراین، اگر حکومت در نهایت بر اساس شواهد و مدارک هیأت تحقیق به این نتیجه برسد که ادعاهای ایشچی کاذب بود و اثبات نشد، بخشی از مردم آن را قربانی کردن قانون و عدالت عنوان خواهند کرد نه نتیجه‌ی تحقیق و بی‌گناهی جنرال دوستم. اما اگر حکومت با وجود اسنادکافی مبنی بر تجاوز بر ایشچی دست از تعقیب جنرال دوستم بازدارد، این پایان پرونده‌ی حاکمیت قانون، عدالت و از همه مهم‌تر عدالت انتقالی در افغانستان خواهد بود.

آنچه که به این وضعیت و دودستگی کمک کرده است، رازورانه کردن روندها و اقدامات دولتی است. حکومت تا هنوز با وجود این‌که از تحقیق سخن گفته و در افکار عمومی این تحقیقات دالی بر موافقت حکومت با ادعاهای احمد ایشچی است، اما هیچ مدرک و سخن تأثیرگذاری را برای مردم ارائه نکرده است، به‌صورت غیرمستقیم بر بی‌باوری نسبت به اقداماتش کمک کرده و در سبوتاژ یک اقدام بر اساس قانون در برابر معاون اول ریاست‌جمهوری نقش داشته است.

نتیجه‌گیری

ریاست‌جمهوری به‌تازگی اعلام کرده است که تحقیقات مستقل، بی‌طرفانه و شفاف در مورد اتهامات علیه جنرال دوستم معاون اول ریاست‌جمهوری جریان دارد. نتیجه‌ی تحقیقات هرچه باشد، این جنجال تا این‌جا کار آسیب‌های جدی بر مدعی و مدعی‌علیه رسانده است و نتایج تحقیقات و اقدامات حکومت در مورد اتهامات علیه جنرال دوستم بی‌تأثیر بر ثبات سیاسی و امنیتی کشور نیست.

حکومت اگر در پی تطبیق قانون باشد، تأثیرات امنیتی این پرونده بی‌تأثیر بر آینده‌ی امنیت و حکومت نیست و اگر در پی مصلحت سیاسی و بحث امنیت ملی باشد، حقوق شهروندی و کرامت انسانی شهروندان بیشتر در معرض خطر قرار خواهد گرفت. بی‌توجهی به اصل عدالت و حاکمیت قانون و طرفداری از مصلحت سیاسی، بستر ستم و تجاوز توسط زورمندان را گسترش می‌دهد و بی‌باوری به اصل حقوق بشر و حاکمیت قانون در افغانستان بیشتر از پیش تقویت خواهد شد.

در پایان چگونگی رسیدگی بر اتهامات علیه جنرال دوستم تأثیر روشنی بر آینده‌ی حکومت و بحث اقتدار دولت برجا می‌گذارد. محاکمه یا معافیت و حتا رد اتهامات علیه جنرال دوستم، همه بر آینده‌ی اقتدار دولتی و مشروعیت و مقبولیت حکومت و مباحث قانون اساسی و ارزش‌های حقوق‌بشری تأثیرگذار است. و همین‌طور این پرونده از جانب دیگر بی‌تأثیر بر آینده‌ی ثبات در شمال افغانستان نیز نخواهد بود.

حکومت اکنون در آستانه‌ی انتخاب دشواری است. متهم پرونده، وضعیت شکننده‌ی امنیتی و سیاسی و وضعیت نه‌چندان خوب حکومت وحدت ملی در افکار عمومی این انتخاب را دشوارتر کرده است که حکومت تصمیم بگیرد در نهایت حاکمیت قانون مهم‌تر است یا مصلحت ملی و سیاسی.

بر سر منطقی پرتنش عواملی است که حکومت وحدت ملی را در تنگنای دشواری در برابر گروه‌های تروریستی و مشخصاً طالبان قرار داده است. محاکمه‌ی دوستم و رویارویی با جنرال قدرتمند -که رهبر بلامنزاع میلیون‌ها انسان در شمال افغانستان است- ظرفیت پرورده شدن به‌عنوان یکی از مخالفان مسلح دولت را دارد و در عین حال با آرای بخشی از مردم افغانستان به کرسی معاونیت اول ریاست‌جمهوری تکیه زده است، بدون هیچ تردیدی بر نآرامی‌ها و بدتر شدن وضعیت امنیتی در شمال می‌انجامد. جامعه‌ی ازبیک به‌دلیل ساختارهای اجتماعی و فکری بسته، یکی از زمینه‌های بالفعل و بالقوه برای گروه‌های تروریستی است. افزون بر این‌که جمع قابل توجهی از نیروهای جنگی طالبان و تحریک اسلامی ازبیکستان را ازبیک‌های افغانستان تشکیل می‌دهد، فروپاشی اقتدار رهبر قومی چنین جامعه‌ی در کوتاه‌مدت منجر به تقویت حس انتقام در میان توده‌ی مردم خواهد شد و برچیدن دوستم از میان جامعه‌ی بی‌در حال جنگ با طالبان است، زمینه‌ی تعامل با طالبان و پیوستن آنان به گروه‌های مخالف حکومت را تقویت و تسریع خواهد کرد. حکومت در نبود جنرال دوستم و در حالی‌که ازبیک‌های افغانستان (به فرض محاکمه‌ی جنرال) حکومت را دشمن می‌پندارند، توانایی حفظ وضع موجود در ولایت‌های ازبیک‌نشین را از دست خواهد داد.

سوم: افزون بر دو مورد دیگر، آخرین سناریو در صورت اقدام حکومت برای محاکمه‌ی جنرال دوستم، واکنش متقابل دوستم با حکومت است: قطع رابطه و ایستادگی در برابر تصمیم دولت. در این‌صورت، قضیه پیچیده‌تر خواهد شد. جنرال دوستم در چند دهه‌ی گذشته همواره از حمایت‌های خارجی برخوردار بوده و تحت هر شرایطی بازیگری هست که کشورهای خاص از نفوذ و جایگاه او در راستای اهداف منطقه‌ی استفاده کنند و برای چنین امری بالای جنرال دوستم سرمایه‌گذاری کنند. تحولات اخیر در سیاست خارجی شماری از کشورهای منطقه و نگرانی‌های امنیتی شماری از کشورها از حضور داعش در افغانستان با توجه به جایگاه و پایگاه مردمی جنرال دوستم این امر را ممکن می‌سازد که یک گروه ائتلافی دیگر از کشورهای منطقه و بازیگران داخلی در داخل افغانستان اعلام حضور کند و یک تقابل مسلحانه‌ی نظامی حتا با تجزیه‌ی بخشی از نیروهای امنیتی در کشور اتفاق بیافتد.

رخ دوم: توطئه‌ی سیاسی علیه جنرال دوستم

همزمان با نشر خبر زندانی شدن ایشچی، نزدیکان جنرال دوستم ضمن رد این ادعا و سپس رد ادعای تجاوز بر

مدتی تحت حفاظت ریاست امنیت ملی در جوزجان باقی ماند و سرانجام آزاد شد.

اما آزادی ایشچی و ادعاهای جدید او مبنی بر سوءرفتارهای جنسی توسط محافظان و خود جنرال دوستم، این پرونده‌ی بزرگ را پیچیده‌تر کرد. انتشار این ادعا توسط رسانه‌ها در داخل و خارج از افغانستان شوک‌آور بود و در اولین اقدام سفیران شماری از کشورها با حضور در ارگ خواهان رسیدگی به این ادعا شدند. حکومت افغانستان در واکنش به این ادعا و فشارهای بین‌المللی و داخلی اعلام کرد که این پرونده را بی‌طرفانه و مستقلاً بررسی خواهد کرد. لوی‌سارنوالی از جانب حکومت مسئولیت دارد که به ادعاهای احمد ایشچی رسیدگی کند و اخیراً نادر نادری مشاور رییس‌جمهور اعلام کرده است که حکومت در بررسی این پرونده در دوراهی قرار ندارد و قانون بالای همه به‌شکل یکسان تطبیق خواهد شد.

حالا، اگر نتایج طب عدلی، معاینات پزشکی ایشچی توسط نیروهای ناتو در بگرام و تحقیقات دادستانی کل افغانستان تثبیت کند که جنرال دوستم و یا محافظانش به‌دستور او بر احمد ایشچی تجاوز کرده یا او را مورد آزار جنسی قرار داده و حکومت نیز براساس این تحقیقات اقدام به محاکمه و مجازات جنرال دوستم کند، با توجه به شرایط بد امنیتی چه اتفاقی خواهد افتاد؟

یکم: اولاً سنت قضایی و سیاسی ۱۵ سال گذشته و ماقبل آن نشان می‌دهد که بعید است حکومت افغانستان در نهایت این پرونده را دادگاهی و جنرال دوستم را محاکمه کند. موانع حقوقی، مصلحت‌های سیاسی، ریسک‌های امنیتی و آشفتگی و بی‌اقتداری دولت دلایلی است که از توانایی و جدیت حکومت برای محاکمه‌ی جنرال می‌کاهد. **دوم:** اگر فرض بر این باشد که جنرال دوستم محاکمه شود و حکومت پس از تثبیت ادعاهای ایشچی در پی مجازات دوستم باشد، بزرگترین نتیجه‌ی این پرونده احیای نسبی حاکمیت قانون و تأمین عدالت به‌واسطه‌ی اجرای آن بر یکی از شاخص‌ترین متهمان افغانستان است. اما محاکمه کردن جنرال دوستم حتا اگر اتفاق بیافتد برای وضعیت آشفته‌ی کنونی بی‌پیامد نیست.

خروج نیروهای خارجی، حملات سازماندهی‌شده و فشرده‌ی طالبان در دو سال گذشته، کنترل جغرافیای وسیع در شمال توسط طالبان، ادامه‌ی جنگ در اکثریت ولایات افغانستان، تلفات سنگین نیروهای امنیتی و کاهش روزافزون جلب‌وجذب در نیروهای امنیتی، درآمد‌های میلیاردی مواد مخدر، تنوع و تعدد شبکه‌های تروریستی فعال در افغانستان، مداخلات منطقه‌ی بی‌بازی‌های جهانی

نزدیک به یک ماه از ماجرای لتوکوب احمد ایشچی معاون پیشین حزب جنبش اسلامی می‌گذرد. ادعاهای ایشچی مبنی بر لرت‌وکوب، زندان و سوءرفتارهای جنسی توسط جنرال دوستم و محافظانش با وجود سپری شدن تست‌های تخصصی و شروع کار حقیقت‌یابی دادستانی کل هنوز تثبیت نشده است. جنرال دوستم نسبت به تمامی اتهامات در مورد خودش ساکت است و نزدیکان او همه‌ی این ادعاها را تکذیب و توطئه پنداشته‌اند. ایشچی که مدعی اصلی قضیه است، خواهان تأمین عدالت و تطبیق قانون در مورد یکی از قدرتمندترین مردان افغانستان است که معاون اول ریاست‌جمهوری کشور نیز می‌باشد. سمت رسمی جنرال دوستم و نفوذ گسترده‌ی او در بخش شمال افغانستان باعث شده که رسیدگی به این پرونده معلق‌تر شود. در حالی‌که حکومت افغانستان تحت فشار حامیان بین‌المللی‌اش تعهد سپرده که این قضیه را بی‌طرفانه تحقیق خواهد کرد، مردم اما نگاه متفاوتی به ادعاهای ایشچی و شخص جنرال دوستم دارند. تلاش جامعه‌ی جهانی برای تحت پی‌گرد قراردادن دوستم، دوراهی حکومت و رییس‌جمهور در پی‌گیری یکی از سنگین‌ترین اتهام‌های جنایی، توجه ویژه و متضاد مردم در مورد آینده‌ی این پرونده؛ رسیدگی به این پرونده را دشوارتر کرده است. اما چرا ادعای احمد ایشچی در مورد جنرال دوستم این‌قدر پیچیده شد و پیامد این دعوا برای افغانستان چیست؟

رخ اول سکه؛ تجاوز جنسی توسط معاون رییس‌جمهور

پخش خبر لتوکوب و زندانی کردن احمد ایشچی توسط جنرال دوستم از روز اول با تأیید و تردید دنبال شد. رسانه‌ها به نقل از بستگان احمد ایشچی ماجرای لتوکوب و زندانی شدن آن را منتشر کرد اما درصدی قابل توجه مردم این خبر را به دو دلیل دروغ و یا مشکوک پنداشتند؛ اول، سخن‌گویان و نزدیکان جنرال دوستم این خبر را رد کردند و توطئه‌ی سیاسی علیه جنرال دوستم اعلام کردند. دوم، این خبر پس از آن نشر شد که جنرال دوستم چندی قبل از یک کمین طولانی و پیچیده زنده ماند و عاملان این کمین و توطئه را افرادی از درون حکومت و نهادهای امنیتی معرفی کرد. چند روز بعد زمانی که احمد ایشچی به ریاست امنیت ملی ولایت جوزجان تحویل داده شد، جنرال دوستم در اعلامیه‌ی ایشچی را به همکاری با گروه‌های تروریستی متهم کرد و اعلام کرد که این بازداشت توسط ریاست امنیت ملی صورت گرفته است. اما حقیقت این بود که ایشچی توسط دوستم لتوکوب و در خانه‌اش زندانی شده بود و سپس برای بهبودی وضعیت

استيضاح؛ ژست تجارتي مجلسين

ستار ثابت

استيضاح و فراخواندن وزرا و مسئولين نهادهای امنيتی کشور از سوی مجلس نمايندگان و مجلس سنا در اين آخرها، تبديل به ژستی شده که اينک به لحاظ قانون مندی پروسه، ناکارایی آن مشهود است. ژست، بیشتر به اين دليل که نمايندگان در پارلمان و سنا، پس از هر بار استيضاح وزير و مسئولی، تنها پیامدی را که از اين عمل شان دیده اند، مورد بی اعتنائی قرار گرفتن آن بوده. جريان استيضاح وزار از طرف مجلس نمايندگان به دليل عدم مصرف کم تر از هفتاد درصد بودجه که اکنون تبديل به ماجرای پیچیده و بحران ساز شده است، تلاش جلدی بی بود که اين نهاد ظاهراً در جهت اجرای مسئولیت یا نظارت همه شمول بر وزارت خانه ها و ادارات دولتی انجام داد، اما مقاومت کسانی که طی اين فرایند رد صلاحیت شدند و نیز ایستادگی جانب دارانه - محافظه کارانه ریاست جمهوری در برابر تصمیم مجلس و مهر تأیید نگذاشتن بر نتیجه آن، بیش از پیش امر استيضاح و فراخوانی را در کشور به سوی مسخرگی سوق داده است.

روز گذشته نیز مجلس سنای افغانستان وزرای داخله و دفاع و رییس امنیت ملی را فراخوانده بود. وجه اين فراخوانی، وضاحت بخشیدن به چرایی بدتر شدن وضع امنيتی و تشدید جنگ در کشور بود. اما مسئولین اين سه نهاد امنيتی، مثل همیشه و مکرر، به ستایش از کارکردهای خودشان پرداختند و گفتند که در سال جاری، نه تنها که جلو پیشرفت نیروهای مسلح مخالف دولت را گرفته اند، بلکه آن ها را از مواضع قبلی شان نیز عقب رانده و تلفات سنگینی را بر آن ها تحمیل کرده است. حُسن قضیه در اين چنین موارد در افغانستان اين است که، همان طوری که نمايندگان هرازگاهی بدون جدیت و دقت لازم تصمیم می گیرند کسانی را به مجلس فرا بخوانند تا از یک سو برای موکلین شان دست به جبران خواب های آسوده ی سال های رفته بزنند و از سوی دیگر ممکن است در اين میان، چراغ سبزی هم از جانب وزير و مسئولی که دستش در زیر سنگ گیر مانده، ببینند تا رونقی به دکان تجاری نمايندگان افزوده گردد؛ کسانی که استيضاح می شوند نیز با بی مبالائی

بنابراین، جريان استيضاح و فراخوانی، به سادگی شکل ژست بی مقدار، بدون هزینه و غالباً با دستاوردی را به خود می گیرد که در یک سمت ماجرا، منزلت یک تبليغ بازاری را برای نمايندگان به خاطر حفظ رأی موکلین شان پيدا می کند و نیز محاسن تجاری دیگری که اين تبليغ با خود دارد، و در سوی دیگر در بسیاری از موارد تضمینی می شود برای بقای فردی که مورد استيضاح قرار گرفته به وظیفه و اداره ی بدون مسئولیت نهادی که نقش یک دکان را برای آن فرد بازی می کند. احساس مسئولیت، امری است که شوربختانه، در کم تر نهاد و مسئول دولتی می توان آن را مشاهده کرد.

تمام عیار، در پاسخ های شان از چیزی لب به سخن می گشایند که نه در عرصه ی واقعیت مصداق و مدلولی برای آن می توان مشاهده کرد، نه نمايندگان به یمن دوری شان از وضعیت جاری در کشور متوجه می شوند که چه مقدار از اين پاسخ ها واقعیت دارند و نه حتا آن بزرگانی که جريان استيضاح را سپری می کنند، زیاد اهمیتی به اين می دهند که اگر به خاطر اثبات حقانیت اين کارکردهایی که آن ها ادعا می کنند دليل و مدرک خواسته شود، چه کنند. چون می دانند کسی نیست که اين کار را بکنند.

بنابراین، جريان استيضاح و فراخوانی، به سادگی شکل ژست بی مقدار، بدون هزینه و غالباً با دستاوردی را به خود می گیرد که در یک سمت ماجرا، منزلت یک تبليغ بازاری را برای نمايندگان به خاطر حفظ رأی موکلین شان پيدا می کند و نیز محاسن تجاری دیگری که اين تبليغ با خود دارد، و در سوی دیگر در بسیاری از موارد تضمینی می شود برای بقای فردی که مورد

استيضاح قرار گرفته به وظیفه و اداره ی بدون مسئولیت نهادی که نقش یک دکان را برای آن فرد بازی می کند. احساس مسئولیت، امری است که شوربختانه، در کم تر نهاد و مسئول دولتی می توان آن را مشاهده کرد. مصلحت گرایی یا خوان خوری هایی که بیشتر به درد حکومت های ناجور و تبه کاری چون دولت مجاهدین و نظایر آن می خورد، بدل به پرکاربردترین رویکرد در حکومت آقای کرزی و اينک در حکومت وحدت ملی شده است. وجه مشخصه ی اين رویه، در واقع قانون گریزی نیست، بلکه وقع نهادن به قانون، الزامات وظیفوی و سرنوشت کشور است. در بهترین موقعیت و فرصت های عدالت محور و همگانی، هنوز هم گرایشات قومی و حزبی و سمتی به صورت عریان و آشکار، اصل و مبنا برای اجرائات و توزیع فرصت قرار می گیرد. اين را می شود از اجرائات در یک مکتب ابتدائیه تا خود نهاد ریاست جمهوری به وضوح مشاهده کرد. قوم گرایی یک واقعیت انکارناپذیر است در اين کشور. اما بدکاری ها و لاقط کم کاری های کمرشکنی را که نه احساس مسئولیتی در ادارات و مسئولین آن ها باقی گذاشته و نه امیدی در شهروندان، نمی توان در اين یک واقعیت خلاصه کرد؛ گاهی و اغلب، منافع کاملاً شخصی و فردی بر هر نوع موقعیت مندی دیگر می چربد. خبرهای مکرری که از پشت پرده ی جريان استيضاح افراد از سوی مجلس نمايندگان و نیز سنا به بیرون درز می کند، مبنی بر اين که یا جمعی از وکلا برای فرد استيضاح شده داو می گذارند که اگر فلان مقدار پول را برای شان بدهد تا در جريان استيضاح از آن حمایت خواهند کرد و یا کسی که استيضاح می شود پیشاپیش جمعی را به مدد پول و وعده به سوی خود می کشد، بیان گر اين مسأله است که فراتر از قوم و حزب گرایی که عام و عادی شده است، چیزهای دیگری نیز وجود دارد که می تواند حاکمیت قانون، اجرای مسئولیت و پاسخ دهی را به تعلیق درآورده و به استمرار تبه کاری در کشور کمک کند. از اين رو، نیک مبرهن است که عمل استيضاح و فراخواندن، در حقیقت چیزی بیشتر از یک تبليغات تجارتي دوسویه نیست.

چهلک

سخن سخی داد هاتف

مصله چیست؟

می دانید که چت کردن در فیس بوک تصمیم سرنوشت سازی است. به این معنا که اگر کسی نوشت «سلام» و شما جواب دادید، دیگر معلوم نیست کارتان به کجا می کشد. معمولاً غذای شامتان سرد می شود، صبحانه را فراموش می کنید، یادتان می رود که سبزی هایی را که خریده اید باید چهل و پنج دقیقه پیش به خانه می رسانید و... الخ. اما این چت کردن ها یک وجه دیگر هم دارند و آن این است: در چت فرصت آن را ندارید که جملاتتان را خوب ویرایش کنید (گفتید: مگر در اوقات دیگر ما جملاتمان را ویرایش می کنیم؟). اين است که چتی از این نوع پدید می آید:

استاد ظریف: سلام هاتف جان خوبی؟

من: تشکر استاد گرامی. شما چه طور اید؟

استاد ظریف: شکر است. یک سوال داشتم. کمک کنید.

من: خواهش می کنم. شما خودتان استاد ادبیات هستید و چند کتاب منتشر کرده اید.

استاد ظریف: نه نه، مربوط به ادبیات نیست. یک مصله جداس.

من: بفرمایید

استاد ظریف: این ایرانی ها چرا شله استن که مولانا جلال الدین بلخی از ایران است؟ چرا کوشیش می کنن همین یک افتخار را هم از ما بگیرند

من: خوب هر کس می خواهد آدمی مثل مولانا از کشور خودش باشد...

استاد ظریف: نه فرق می کنه جانم.

من: چه فرق می کنه؟

استاد ظریف: مقاله مرا خوانده ای؟

من: نه نخوانده ام. در همین مورد نوشته اید؟

استاد ظریف: بله نوشته ام و از تریق تبارشناسی واژگان اثبات کرده ام که مولانا از افتخارات افغانستان است و خواهد بود. من: البته زیاد مهم هم نیست که مولانا ایرانی باشد یا افغانستانی

استاد ظریف: من انتظار نداشتم که شما هم این قدر بی بخار باشین با عرض معذرت. هاتف جان چه طور است بیخی تمام چیز خود را به بیگانه ها بدهیم؟

من: استاد منذورم این نبود.

ملاحظه می کنید که این استاد ادبیات از تریق تبارشناسی واژگان از افغانستانی بودن مولانا دفاع می کند و از من هم انتظار دیگری دارد. حق دارد. برای او که استاد ادبیات فارسی است، این مصله ی مهمی است و به همین خاطر کوشیش می کند آن را برای خود حل کند. با این همه، خدا

شاهد است که من معمولاً می دانم کلمه ی «منذور» به شکل منظور نوشته می شود و نه «منذور». اما وقتی که استاد ادبیات فارسی دری یک عالم غلط می نویسد، آدم به درستی املای خود هم شک می کند. من خیلی فکر کردم که منظور درست است یا منذور. اما در همان لحظه تحت تاثیر استاد ادبیات فارسی به این نتیجه رسیدم که منذور درست است. توصیه ی من به همه ی عزیزانی که این یادداشت را می خوانند این است که یا در فیس بوک چت نکنید، یا برای حفظ سلامت انشا و املای تان با استادان ادبیات فارسی دری چت نکنید.

از من گفتن بود.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months

120\$ USD

Annual

200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

۳۰۰۰ افغانی

شش ماهه

۵۰۰۰ افغانی

یک ساله

برای متعلمین و محصلین

۲۰۰۰ افغانی

شش ماهه

۴۰۰۰ افغانی

یک ساله

zaki.daryabi2@gmail.com

- صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
- معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
- سردبیر: خلیل پژواک
- دبیر خبر: عصمت الله سروش
- گزارشگر: الیاس نواندیش
- ویراستار: عمران راتب
- صفحه آرا: هادی دریابی
- بازاریاب: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲
- ایمیل: hussainjoya2014@gmail.com
- dailyetilaatroz@gmail.com
- آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا
- شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶
- مسئول توزیع: روح الله مرادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۲۲
- چاپ: مطبعه امام ۰۷۹۹۱۴۲۹۹۹

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته ها به نویسندگان آن یر می گردد.

بگو مگو facebook

Karim Pakzad

جنبش روشنایی و «حذف سیستماتیک هزاره‌ها» در اعلامیه‌های جنبش روشنایی به‌طور «سیستماتیک» به جمله «حذف سیستماتیک» هزاره‌ها (توسط دولت) برمی‌خوریم. همین لحظه باز هم نظرم به اعلامیه احمد بهزاد افتاد که آغاز حرکت نافرمانی مدنی را در بامیان روز پنجشنبه اعلام کرده. در این روز مردم بامیان در این زمستان و هوای سرد شرکت برشنا را تحریم و در صورت «نیاز» (یعنی اگر خواسته‌ها پذیرفته نشد) «قفل و زنجیر» خواهند کرد.

در مورد هر سطر این اعلامیه می‌توان بحث نمود ولی یک نکته قابل تذکر است: آیا نیروهای امنیتی در بامیان اجازه خواهند داد تا هواداران جنبش روشنایی دروازه یک اداره رسمی را قفل و زنجیر کنند؟ مسلم است که نه. آن‌ها نمی‌توانند با تظاهر کنندگان همراه شوند. پس این خواست فقط شعار باقی خواهد ماند. زیرا رهبران جنبش می‌دانند که در تاریخ جنبش‌های مدنی همیشه مسالمت‌آمیز بوده‌اند. شک دارم که با توسل به قهر و خشونت و زور دروازه برشنا را زنجیر انداخت.

گذشته از این شعارهای «تو خالی» (یعنی که قابلیت اجرایی ندارند)، ادبیات یک جنبش سیاسی یا مدنی باید برخی معیارهای را مراعات کند تا مورد قبول و حمایت عده کثیر قرار گیرد. عمده‌ترین آن مطابقت با واقعیت است. در نوشته آقای بهزاد می‌خوانیم «حذف سیستماتیک مناطق هزاره نشین از پلان‌های اقتصادی و انکشافی». صفت سیستماتیک کلمه فارسی نیست ولی زیاد بکار می‌رود. برخی‌ها معنای آن را درست نمی‌دانند. این صفت از کلمه سیستم مشتق می‌شود. سیستم هم ریشه لاتین دارد و معنای آن یک مجموعه است، چه سیاسی، چه علمی، چه اجتماعی. به آن نظام یا رژیم هم گفته می‌شود. سیستم سیاسی یا نام سیاسی افغانستان جمهوریت است. یعنی یک سلسله قواعد و اصولی که این نظام را می‌سازد: انتخابی بودن رییس دولت، مجالس، برابری شهروندان در برابر قانون (مانند رژیم عبدالرحمن ماله ویزه برای بخشی از مردم وجود ندارد و یا مانند دوران سلطنت بخشی از مردم از خدمت عسکری معاف نیستند...).

«حذف سیستماتیک مناطق هزاره نشین از پلان‌های اقتصادی و انکشافی» به این معنا می‌باشد که یک نوع سیستم، نظام یا مجموعه‌ای وجود دارد که مناطق هزاره را از سایر مناطق کشور جدا می‌پندارد و پلان‌های انکشافی کشور این مناطق را عمداً در نظر نمی‌گیرند، هزاره‌ها حذف می‌شوند. حذف هزاره‌ها تنها اقتصادی نمی‌تواند باشد، این حذف در واقع برخاسته از حذف سیاسی است (به‌طور نمونه در رژیم سلطنتی هزاره‌ها به‌طور سیستماتیک در وزارت خارجه راه نداشتند و در اردو از تولی مشر به بالا حق نداشتند).

چهار ماه قبل که از بخش‌های ولایت بامیان دیدن کردم نخستین چیزی که نظرم را جلب نمود سرک میان بامیان و یکاولنگ (بهترین جاده که در افغانستان وجود دارد) بود. چندی بعد اطلاع پیدا کردم که در پلان‌های انکشافی دولت امتداد این سرک به طرف غرب، شمال و جنوب نیز آغاز خواهد شد. لیست پلان‌های انکشافی که دولت برای مناطق هزاره در نظر گرفته طولانی است. من اعتقاد دارم که زمانی از انکشاف عادلانه حرف خواهیم زد که انکشاف متوازن باشد. عدالت این نیست که در پلان‌های انکشافی برای هر فرد در سراسر افغانستان صد افغانی در نظر باشد. انکشاف عادلانه به این معنا است که در مناطق عقب مانده شده مانند مناطق هزاره، بدخشان ۱۵۰ یا ۲۰۰ افغانی مصرف شود تا زیربنای یک اقتصاد متوازن ایجاد شود. حتا در میان مناطق هزاره هم توازن میان بامیان و دایکندی وجود ندارد.

از این رو با شعارهای عدالت خواهی جنبش روشنایی موافقم به شرط اینکه حرف و عمل گردانندگان آن با واقعیت ارتباط داشته باشد. ممکن است چند روزی با شعارهای احساساتی یک عده جوانان را بسیج نمود ولی دوامی نخواهد داشت.

جنبش روشنایی، حمایت کنیم. از ماجراجویی و منافع فردی را بر منافع جمعی ارجحیت دادن پرهیز کنیم.

Sakhi Khalid

زنده باد نادانی

مفهومی است به نام اصلاح [Reform] که ما در بر خورد با آن، همیشه غیورانه و افغانی گونه عمل کرده‌ایم و می‌کنیم. هر چیزی، هر آدمی و هر کاری، همیشه با درستی و دقت رفیق نیست. نقصان و اشتباه، همیشه، در هر کار و در همه جا وجود دارد. در این میان، یادآوری راه‌های اصلاحی ضروری است. از دید مدیریت‌گرایی [=Managerialism]، اصلاحات یکی از بخش‌های مهم کار است. همانگونه که پاسخگویی، شفافیت، مشارکت و دستاورد، در کار مسأله است. در دنیای امروزی، با سر و سمبل پر خاک و «پیتواندیشی» نمی‌شود توقع فیدبک ایده آل از کار را داشت. ترمیم کردن و آوردن اصلاحات با کشیدن گوش و شوک دادن و جدل توأم است. با سوسول بازی، کار بنیادی صورت نمی‌گیرد. با چشم پوشی از اشتباهات، نمی‌شود نقشه‌ی راه آینده یک کار را رسم کرد. اصلاحات و مطالبه‌گری و نقد، تمهیدات بازدهی بهتر را فراهم می‌کند. این یک صورت قضیه. مورد مهم‌تر از آن، برخورد ما با ظرافت و اهمیت و تأثیر این مفاهیم است. عقل ما به درک این مفاهیم گرایش ندارد. نوع نگاه ما به منتقد همواره با خشونت همراه بوده و از افراط در این کار هیچ شرمی نداریم. همیشه اتهام و ناسزا، این دو گلوله‌ی همیشه آماده برای شلیک، مورد استفاده‌ی ماست. روح و گوشت و تن ما با همین منطق خشونت‌آمیز و عقل پرهیز عجیب اند. خو گرفته‌ایم به تحقیر کردن. تغییر نمی‌کنیم، اصلاح نمی‌شویم. پس زنده باد که این گونه‌ایم.

ترامپ: ملل متحد «کلویی» برای خوش گذرانی مردم است

اجتماعی از منتقدان بنیاد ترامپ شکایت کرد. در یکی از پست‌ها، آقای ترامپ استدلال کرده است که بنیاد خیریه‌ی وی هرگز پول را صرف تادیبات، کرایه، معاش و دیگر مصارف نکرده است و ۱۰۰ درصد پول برای امداد صرف شده است.

آقای ترامپ روز شنبه گفته بود که در تلاش برای جلوگیری از تضاد منافع، پیش از گرفتن کرسی ریاست جمهوری، بنیاد خیریه‌ی خود را منحل می‌کند. ویسایت غیر انتفاعی GuideStar گزارش داده است که بنیاد خیریه‌ی ترامپ نه تنها در سال ۲۰۱۵، بلکه در سال‌های پیش از آن نیز، خلاف مقررات اداره عواید داخلی و مالیات امریکا پول‌ها را مصرف کرده است.

آقای ترامپ روز جمعه در صفحه‌ی تویتر خود نگاشته که پس از ۲۰ جنوری - روز تحلیف ریاست جمهوری ایالات متحده - جریان‌ات در ملل متحد به گونه‌ی متفاوت خواهد بود.

در حالیکه ملل متحد سرگرم فعالیت‌های گسترده‌ی بشری و مأموریت حفظ صلح در جهان است، کاغذ پرانی و دیوان سالاری فراوان در این سازمان همواره منبع جنجال بوده است.

شماره‌ی از کشورهای غربی ملل متحد را ناکارا و غیرموثر می‌دانند و کشورهای روبه انکشاف مدعی اند که این سازمان به پیمان‌های بیش از حد زیر نفوذ کشورهای ثروتمند است.

دونالد ترامپ همچنان با استفاده از رسانه‌های

اطلاعات روز: دونالد ترامپ، رییس‌جمهور منتخب ایالات متحده، مؤثریت سازمان ملل متحد را مورد سوال قرار داده و گفته است که آن سازمان مکانی برای «خوشگذرانی» مردم است.

به نقل از صدای امریکا و به گزارش اسوشیتدپرس، آقای ترامپ شاید در واکنش به رای‌گیری هفته‌ی گذشته شورای امنیت سازمان ملل متحد در مورد اعمار شهرک‌های اسرائیلی در کرانه‌ی غربی و بیت‌المقدس باشد.

آقای ترامپ روز دوشنبه در صفحه‌ی تویتر خود نوشت که ملل متحد با وصف داشتن نیروی عالی، به مکانی برای «گردهمایی، قصه و خوش‌گذرانی» مردم مبدل شده است.

در پی اعتصاب صنایع نساجی بنگلادش صدها کارگر اخراج شدند

دستمزد ماهانه کارگران تاکنون پنج هزار و ۳۰۰ تاکا (واحد پول بنگلادش) بود که معادل ۶۳ یورو است. کارگران معترض خواهان سه برابر شدن دستمزد‌های خود شدند. کارگاه‌های نساجی بنگلادش از جمله صنایعی هستند که کمترین دستمزد‌های کارگران در جهان را دارند. صنایع نساجی بنگلادش ۸۰ درصد صادرات این کشور را در بر می‌گیرد. یک اعتصاب طولانی در این بخش می‌تواند اقتصاد کشور را تحت تأثیر خود قرار دهد.

پولیس اما گفته است صاحبان کارخانه‌ها حدود یک‌هزار و ۵۰۰ کارگر را اخراج کرده‌اند.

اعتصاب کارگران برای افزایش دستمزد صورت گرفته است. این کارخانه‌های نساجی از جمله برای مارک‌های H&M و GapZara پوشاک تولید می‌کنند.

این اعتصابات از دو هفته پیش ابتدا در اعتراض به اخراج ۱۲۱ نفر از کارگران آغاز شد و بعد افزایش دستمزد به خواسته کارگران افزوده شد. حداقل

اطلاعات روز: پس از چندین روز اعتصاب در کارگاه‌های نساجی بنگلادش که پوشاک مارک‌های غربی را تأمین می‌کنند و بسته شدن این کارگاه‌ها، دست‌کم یک‌هزار و ۵۰۰ کارگر اخراج شدند.

به نقل از رادیو زمانه، یکی از نمایندگان سندیکاهای کارگری سه‌شنبه ۲۷ دسامبر به خبرگزاری فرانسه گفت تا سه‌هزار و ۵۰۰ نفر از کار برکنار شده‌اند و ده‌ها نفر از رهبران اعتصاب‌ها نیز مجبور شده‌اند که پنهان شوند.

روسیه نیروی بیشتر هوایی در تاجیکستان مستقر می‌کند

می‌باشد. روسیه سال گذشته به حمایت از بشار اسد، رییس‌جمهور سوریه حملات هوایی را بر مواضع شورشیان مسلح مخالف دولت اسد از جمله گروه دولت اسلامی، انجام داد.

اداره‌ی امنیتی روسیه در ماه نوامبر از بازداشت ۱۰ نفر در کشورهای آسیای مرکزی خبر داد که به گفته‌ی مقام‌های روسی، همه با گروه دولت اسلامی ارتباط داشتند و حملات مسلحانه و انفجاری بر مسکو و سنت پیترزبرگ را طراحی می‌کردند.

به خبرنگاران گفته که مسکو و دوشنبه روی توافقنامه‌ی کار می‌کنند تا به روسیه اجازه‌ی استفاده مشترک از پایگاه هوایی عینی و گسترش حضور نیروی هوایی را بدهد.

تاجیکستان که با افغانستان هم مرز است، از دید روسیه و غرب گذرگاه احتمالی تندروان اسلامی به آسیای مرکزی تلقی می‌شود.

وادی حاصلخیز و پرنفوس فرغانه که در مرز میان ازبکستان، تاجیکستان و قرغیزستان موقعیت دارد، به مثابه‌ی محراق شورشگری اسلامی در آسیای مرکزی پنداشته می‌شود که هدف اصلی آن روسیه

اطلاعات روز: روسیه می‌خواهد که شمار بیشتر نیروهای هوایی خود را به تاجیکستان اعزام کند و در عین حال مقام‌های روسی برای استفاده‌ی مشترک از یک پایگاه هوایی در تاجیکستان، سرگرم گفت‌وگوها با دوشنبه هستند.

به نقل از صدای امریکا و به گزارش رویترز، پیش از این نیز ۷۰۰۰ سرباز روس در یک پایگاه نظامی در نزدیکی دوشنبه مستقر بودند و سال گذشته چهار هلی‌کوپتر جنگی و ترانسپورتری روسیه در پایگاه نظامی عینی تاجیکستان مستقر شد.

ایگور لیاکین فرولوف، سفیر روسیه در تاجیکستان

شکاف تازه در حزب محافظه کار کره‌ی جنوبی

پارک و تفویض موقت اختیاراتش به نخست‌وزیر منجر شده است.

این رای به دادگاه قانون اساسی کره جنوبی ارجاع شد و در صورت تأیید آن توسط قضات دادگاه، پارک گون-هه از ریاست‌جمهوری خلع خواهد شد و نخست‌وزیر ظرف ۶۰ روز، انتخابات جدید را برگزار خواهد کرد.

وی اولین رییس‌جمهور کره جنوبی از زمان استقرار دموکراسی در این کشور است که استیضاح و از سمت خود معلق شده است.

آن‌ها در انتخابات ریاست‌جمهوری آینده شود. به نقل از بی‌بی‌سی، بان کی مون اخیراً در مصاحبه‌ی با یک روزنامه کره جنوبی گفته بود که آماده است به خاطر کشورش خودش را «به آتش بکشد.» چنین اظهاراتی باعث شده که گمانه زنی‌ها در مورد احتمال ورود بان کی مون به کارزار انتخاباتی بالا بگیرد.

حدود دو هفته پیش، پارلمان کره جنوبی که در کنترل مخالفان دولت است به طرح استیضاح و عدم کفایت رییس‌جمهور رای داد که به تعلیق خانم

اطلاعات روز: در حالی که تحقیقات درباره اتهام فساد مالی پارک گون-هه، رییس‌جمهور کره جنوبی و نزدیکانش که منجر به استیضاح وی شد ادامه دارد، ۲۹ نماینده حزب محافظه کار در پارلمان از عضویت حزب حاکم استعفا داده‌اند.

انتظار می‌رود که این نمایندگان حزب محافظه کار جدیدی تأسیس کنند.

بر اساس گزارش‌ها، آن‌ها از بان کی مون که آخرین روزهایش را در مقام دبیرکل سازمان ملل متحد در نیویورک می‌گذراند، دعوت خواهند کرد که نامزد

مخالفت رییس‌جمهور رومانی با پیشنهاد اولین نخست‌وزیر زن و مسلمان

سابقه سیاسی کمی دارد. به نقل از بخش فارسی صدای امریکا، در انتخابات دو هفته پیش، حزب سوسیال دموکرات با فاصله زیادی بر رقبا پیروز شد و توانست ۲۵۰ کرسی از مجلس ۴۶۵ عضوی رومانی را از آن خود کند. خانم سویل شیده متولد شهر ساحلی و قدیمی کونستانسا در جنوب شرقی رومانی است و پدر او تبار ترک دارد. همسر او هم یک تاجر سوری تبار به نام اکرام شهیده است.

نخست‌وزیری شده است. در صورتی که آقای یوهانیس با این درخواست موافقت می‌کرد، سویل شهیده می‌توانست اولین نخست‌وزیر زن و مسلمان رومانی باشد.

هنوز حزب سوسیال دموکرات به این درخواست رییس‌جمهور رومانی واکنشی نشان نداده است.

رییس‌جمهور رومانی دلیلی برای رد پیشنهاد خانم شهیده اعلام نکرده اما پیشتر گفته شده بود که او

اطلاعات روز: در حالی که حزب سوسیال دموکرات رومانی خواستار نخست‌وزیری یک زن مسلمان در این کشور است، رییس‌جمهوری رومانی با این پیشنهاد مخالفت کرده است.

به گزارش رویترز، کلاوس یوهانیس، رییس‌جمهور رومانی روز سه‌شنبه هفتم جدی با رد «سویل شهیده» نامزد حزب سوسیال دموکرات این کشور، خواستار معرفی نامزد دیگری برای سمت

وزیر دفاع ایران: تهران بار دیگر اجازه می‌دهد تا روسیه از میدان‌هوایی همدان استفاده‌ی نظامی کند

به عربستان سعودی اجازه داده شود که در روند صلح سوریه شرکت کند. وزیر دفاع ایران گفته است که اصرار تا کنونی عربستان سعودی بر سرنگونی حکومت بشار اسد به این معناست که این دولت نمی‌تواند یک طرف مذاکره در گفت‌وگوهای آینده برای صلح در سوریه باشد.

سوریه اعزام کند. در تابستان امسال نیز جت‌های جنگنده روسی برای اولین بار از فرودگاه همدان برای حمله به مواضع داعش و مخالفان حکومت بشار اسد در سوریه استفاده کردند که موجب برخی اعتراض‌ها و تنش‌های سیاسی در ایران شد.

این خبرگزاری همچنین به بخشی از مصاحبه آقای دهقان اشاره کرده که وی می‌گوید نباید

اطلاعات روز: حسین دهقان، وزیر دفاع ایران گفته است که تهران صدور اجازه برای استفاده نظامی مجدد روسیه از میدان‌هوایی/فرودگاه همدان را مد نظر قرار داده است.

به گزارش رویترز، وزیر دفاع ایران روز سه‌شنبه جدی در مصاحبه با شبکه خبری آر تی روسیه همچنین گفته است که ایران آمادگی دارد تا در صورت نیاز «مشاوران نظامی» خود را به حلب در

مودریچ، محبوب‌ترین گزینه خرید اعضای بارسلونا

طی نظر سنجی صورت گرفته از سوی نشریه موندودپورتیوو از اعضای رسمی باشگاه بارسلونا مشخص شد که آن‌ها بیش از هر بازیکنی دوست دارند لوکا مودریچ به باشگاه محبوب‌شان بپیوندند. نشریه موندودپورتیوو طی یک نظرسنجی از اعضای رسمی باشگاه بارسلونا سوالات مختلفی مطرح کرد. در نتیجه این نظرسنجی مشخص شد که ۵۴ درصد اعضا، از عملکرد بارسلونا راضی هستند و معتقدند که همین تیم می‌تواند در سال ۲۰۱۷، فاتح سه‌گانه شود. همچنین طی این نظرسنجی مشخص شد که ۸۴ درصد از قهرمانی بارسا در لالیگا اطمینان دارند. بارسا در حال حاضر در لالیگا با یک بازی بیشتر از رئال، سه امتیاز کمتر از این تیم دارد. در این نظرسنجی سوال شده بود که جای خالی چه بازیکنی بیش از همه در مجموعه بارسلونا حس می‌شود و نتیجه جالب توجه بود. لوکا مودریچ، ستاره کروات رئال مادرید محبوب‌ترین گزینه خرید اعضای باشگاه بارسلونا محسوب می‌شود. پس از مودریچ، هکتور بیرین و داوید سیلوا، ستاره‌های اسپانیایی آرسنال و سیتی در رده‌های بعدی قرار گرفتند. از نگاه اعضای باشگاه بارسلونا، ساموئل اومتیتی، مدافع فرانسوی، بهترین خرید تابستانی این باشگاه بوده است.

گواردیولا: خوشحالم توره به تیم برگشته

انجام دادید. ما خیلی خوشحالیم که او برگشته. او همیشه عضوی از تیم بوده و حال بازی هم می‌کند.» در این دیدار ۷۲ دقیقه طول کشید تا سیتی دروازه هال سیتی را باز کند و گواردیولا تأیید کرد که تیمش دیدار دشواری را پشت سر گذاشت. «بله، دیدار دشواری بود؛ مانند همیشه. در نیمه اول ما بازی را کنترل کردیم اما در نیمه دوم مشکل داشتیم و در صحنه‌ی که سانیا توپ را از داخل دروازه بیرون کشید، خوش‌چانس بودیم. تیم‌های بالای جدول، منچستریونایتد، آرسنال و چلسی بردند اما فشار همیشه وجود دارد و هر دیدار مانند فینال است. این‌که در لیگ تیمی دارید که در ۱۲ دیدار پیاپی پیروز شده، چیزهای زیادی به شما می‌گوید. باید پیروز شد. گاهی قبل از سایرین بازی می‌کنید و گاهی بعد از آن‌ها اما هدف همیشه یک‌سان است.»

پپ گواردیولا، سرمربی منچسترسیتی، پس از پیروزی ۳-۰ مقابل هال سیتی، تأکید کرد که از بازگشت یحیی توره به ترکیب تیمش خوشحال است. بعد از درگیری لفظی بین گواردیولا و دیمتری سلوک، مدیر برنامه‌های یحیی توره، این ستاره ساحل عاجی از ترکیب سیتی کنار گذاشته شد اما او از چند هفته قبل به ترکیب سیتی برگشت و در پیروزی مقابل هال سیتی، گول اول تیمش را از روی نقطه پنالتی به ثمر رساند. گواردیولا در گفتگو با خبرنگاران گفت: «او کاملاً شایسته عنوان بهترین بازیکن زمین بود. از وقتی که او برگشته، نمایش‌های فوق‌العاده‌ی ارائه داده است. او شخصیت فوق‌العاده‌ی دارد و همیشه با زیرکی بالایی بازی می‌کند. به شما خبرنگاران هم تبریک می‌گویم زیرا با دادن عنوان بهترین بازیکن زمین به یحیی، کار درستی

میخیتاریان: بهترین گولم را به ثمر رساندم

دور را نگاه کردم و دیدم که آفساید اعلام نشده و پس از آن خوشحالی کردم. انتظار داشتم توپ جلوی پایم فرو بیاید و سپس فهمیدم که من جلوتر از توپ هستم. توپ پشت سر من بود و تنها کاری که می‌توانستم انجام دهم ضربه با پشت پا بود بنابراین این کار را انجام دادم و موفق هم بودم.» میخیتاریان درباره شرایط فیزیکی‌اش گفت: «نگرانی نسبت به مصدومیت‌های گذشته‌ام ندارم بنابراین خوشحالم که بازگشته‌ام و خوشحالم که به تیم کمک می‌کنم. سعی می‌کنم بهترین عملکرد را برای بازی بعد داشته باشم. خیلی مهم است که در فرم خوبی قرار داریم و به همین روند ادامه می‌دهیم.»

هنریک میخیتاریان، هافبک منچستریونایتد از گولی که در دیدار مقابل ساندرلند به ثمر رساند ابراز خوشحالی کرد و آن را بهترین گولی خواند که تا به حال به ثمر رسانده است. ستاره ارمنستانی در اواسط بازی به میدان آمد و در دقایق پایانی، روی سانتر زلاتان، با پشت پا یک ضربه استثنایی به توپ زد و آن را وارد دروازه جردن پیکفورد کرد. حال او این گول را بهترین گول دوران ورزشی‌اش خواند. ستاره شیاطین سرخ گفت: «این گول بهترین گولی بود که تا به حال به ثمر رسانده‌ام. خیلی هیجان‌زده بودم. اولین کاری که کردم این بود که کمک

نویر، بهترین دروازه‌بان سال ۲۰۱۶ میلادی

اهدای می‌شود و بازیکنی که بیشترین امتیاز را به علاوه دیران فدراسیون آمار و ارقام فیفا و همچنین متخصصین فوتبال در سرتاسر جهان کسب کند برنده آن خواهد بود. نویر امسال موفق شد ۱۵۶ امتیاز به دست آورد و نفر دوم یعنی بوفون، ۹۱ امتیاز کسب کرد. پاتریسیو، دروازه‌بان قهرمان اروپا با ۵۰ رای در رده سوم قرار گرفت و پس از او، کلودیو براوو در رده چهارم حضور دارد.

مانوئل نویر، دروازه‌بان بایرن مونیخ از سوی فدراسیون تاریخ و آمار به عنوان بهترین دروازه‌بان سال ۲۰۱۶ میلادی انتخاب شد. نویر در این فهرست بالاتر از بوفون قرار گرفت و موفق شد برای چهارمین بار به این عنوان دست پیدا کند. او حالا فقط کاسیاس با ۵ دستکش طلایی را بالاتر از خود می‌بیند. این عنوان از سوی این فدراسیون بر اساس رای‌های آنلاین از سال ۱۹۸۷

زیدان جانشین په‌په در فصل آینده را مشخص کرد

به صورت قرضی برای فرانکفورت بازی می‌کند. او در تیم چهارم جدول رده‌بندی بوندسلیگا از ۱۸ بازی، ۱۶ بار از ابتدا به میدان رفته و در بیش از ۹۱ درصد دقایق برای فرانکفورتی‌ها بازی کرده است. کوواچ، مربی فرانکفورت در مورد وایه خو می‌گوید: «هرگز بازیکن جوانی مثل او ندیده‌ام. وایه خو در ۱۹ سالگی مثل یک مدافع باتجربه ۳۰ ساله عمل می‌کند.»

خسوس وایه خو، کاپیتان سابق تیم جوانان اسپانیا، فصل آینده جانشین په‌په در رئال مادرید خواهد شد. جدایی په‌په در شرایط عادی می‌تواند یک دغدغه برای رئالی‌ها تصور شود اما زیدان، سرمربی رئال از این بابت نگرانی خاصی حس نمی‌کند؛ چون او جانشین په‌په را از حالا مشخص کرده است و این بازیکن کسی نیست جز «خسوس وایه خو» که فصل جاری

ونگر: مزد صبوری خودمان را گرفتیم

بازی با حوصله بازی می‌کردیم و مراقب اشتباهات خط دفاعی خودمان بودیم. زمانی که شما نمی‌توانید در اوایل بازی گول‌زنی کنید نیازی به عجله کردن نیست. ما در زمان زیادی از بازی مالک توپ و میدان بودیم و ضربات زیادی به سمت دروازه حریف زدیم اما در نهایت ما به چیزی فراتر از این مسائل برای پیروزی نیاز داشتیم. ما می‌دانستیم که بعد از دو شکست، به امتیازات این دیدار خیلی نیاز داریم.»

آرسن ونگر، سرمربی فرانسوی آرسنال اذعان داشت که تیمش در برابر حریفی سخت و سازمان‌یافته به پیروزی رسیده است. توپچی‌ها دیروز با گول دقایقی پایانی اولویه ژیرو موفق شدند از سد وست بروم گذر کنند. ونگر گفت: «تا انتهای بازی، در برابر تیم سازمان‌یافته وست بروم صبور بودیم و مزد صبر خود را گرفتیم. آن‌ها تیمی سرسخت و سازمان‌یافته بودند و ما باید در طول

بارسلونا در پی یافتن جایگزین برای انریکه

دیروز دیاریو اسپورت، نشریه نزدیک به باشگاه بارسلونا ادعا کرد که اگر لوئیس انریکه تا انتهای ماه مارچ، جواب مشخصی در مورد تمدید قرارداد خود به مدیران بارسلونا ندهد، آن‌گاه مسئولان این باشگاه به دنبال یک مربی جدید خواهند رفت. تیتو یک این نشریه چنین است: «بارسا منتظر انریکه نخواهد ماند.» لوئیس انریکه چند روز پیش در مصاحبه خود با بارسا تی‌وی گفته بود که هنوز وقت برای مذاکرات تمدید قرارداد باقی است و این‌که اگر او سال آینده سرمربی بارسا نباشد، روی نیمکت تیمی دیگر نیز نخواهد نشست.

باشگاه بارسلونا اگر تا سه ماه دیگر پاسخ روشنی از لوئیس انریکه در مورد تمدید قرارداد نگیرد، به دنبال یافتن جایگزین برای وی خواهد رفت. لوئیس انریکه، سومین فصل حضورش روی نیمکت بارسلونا را سپری می‌کند. او در دو سال گذشته توانسته ۸ جام ارزشمند را نصیب آبی‌اناری‌ها کند و در فصل جاری نیز مدعی قهرمانی در هر سه جام (لالیگا، لیگ قهرمانان و کوپا دل ری) است. قرارداد انریکه انتهای همین فصل به اتمام می‌رسد و او هنوز حاضر نشده بر سر تمدید آن، پای میز مذاکره با مسئولان بارسا بنشیند.

سیمئونه، بهترین مربی جهان در سال ۲۰۱۶

دیگو سیمئونه توانست رقابت بر سر عنوان بهترین مربی دنیا (در رده باشگاهی) در سال ۲۰۱۶ را از زین الدین زیدان ببرد. اداره آمار و تاریخ فوتبال، دیروز دیگو سیمئونه، سرمربی اتلتیکو مادرید را با ۱۱۳ امتیاز به عنوان بهترین مربی دنیا در سال ۲۰۱۶ برگزید. پس از سیمئونه، زیدان (سرمربی رئال) با ۱۰۸ امتیاز و رانیری (سرمربی لستر) با ۸۶ امتیاز، دوم و سوم شدند. این انتخاب از آن جهت جالب توجه است که سیمئونه فصل گذشته با اتلتیکو نتوانست هیچ عنوانی کسب کند. روحی بلانکوس‌ها در لالیگا پس از بارسا و رئال عنوان سوم را کسب کردند و در لیگ قهرمانان نیز با وجود فینالیست شدن، دیدار پایانی را به رئال مادرید در ضیافت پنالتی‌ها باختند. زیدان در عوض توانست رئال بحران‌زده را در لالیگا تنها با اختلاف یک امتیاز نسبت به بارسا دوم کند و کله‌کشانی‌ها را در لیگ قهرمانان، سوپرکاپ اروپا و جام جهانی باشگاه به عنوان قهرمانی برساند. پپ گواردیولا (سرمربی بایرن و سیتی در سال ۲۰۱۶)، اونای امری (سرمربی سویا و پاری سن ژرمن در سال ۲۰۱۶)، لوئیس انریکه (سرمربی بارسا)، یورگن کلوپ (سرمربی لیورپول)، پوچتینو (سرمربی تاتنهام) و مکس آلگری (سرمربی یوونتوس) در جایگاه‌های بعدی قرار گرفتند. ونگر، سرمربی آرسنال نیز در رده یازدهم قرار گرفت. ۴ مربی از ۶ مربی برتر دنیا در سال ۲۰۱۶ در لالیگا مشغول فعالیت بودند یا هستند. سال گذشته لوئیس انریکه توانسته بود عنوان بهترین مربی دنیا را از آن خود کند. همچنین در رده ملی فرانکو سانتوس، سرمربی پرتغال که توانست این تیم را قهرمان یورو ۲۰۱۶ کند عنوان بهترین مربی دنیا را از آن خود کرد.

یونایتد ورد پیشنهادات قرضی برای مارسیال

روزنامه دیلی میل مدعی شد که منچستریونایتد، پیشنهاد جذب قرضی آنتونیو مارسیال را از سوی سویا و وستهم رد کرده است. مهاجم فرانسوی جایگاه ثابتی در ترکیب مورینیو نداشته و به نظر می‌رسد یکی از گزینه‌های جدایی قرضی به تیمی دیگر باشد. مونیچی، مدیر ورزشی سویا با مدیر مارسیال مذاکراتی انجام داده و همین‌طور وستهم نیز شرایط او را زیر نظر داشته است. با این حال به نظر می‌رسد مورینیو قصد دارد ستاره فرانسوی را در تیمش حفظ کند تا او تحت هدایت خودش به رشد و پیشرفت ادامه دهد و به تیم در روند صعودی که در هفته‌های اخیر پیش گرفته کمک کند.

کوتنه: از عملکرد هازارد تعجب نکردم

آنتونیو کوتنه، سرمربی چلسی مدعی شد که از روند خوب ادن هازارد در این فصل تعجب نکرده است. ستاره بلژیکی که فصل گذشته، درست یک فصل پس از این‌که به عنوان بهترین بازیکن لیگ برتر انتخاب شد، فصل بسیار ضعیفی را پشت سر گذاشت، به نظر دوباره به اوج بازگشته است. او روز دوشنبه مقابل بورنموث بار دیگر گول‌زنی کرد تا چلسی دوازدهمین پیروزی پیاپی‌اش را کسب کند و کوتنه به تمجید از ستاره بلژیکی پرداخت. او گفت: «من ادن را فقط در رقابت‌های ملی و به عنوان حریف می‌شناختم و بارها او را از تلویزیون تماشا کرده بودم. اصلاً از عملکردش شگفت‌زده نشدم زیرا او بسیار با استعداد است. برای من مهم‌ترین چیز این است که استعدادش را به کار بگیرد. تماشای عملکرد او با یا بدون توپ فوق‌العاده است. امیدوارم به همین روند صعودی ادامه دهد. او بازیکن خیلی خوبی است و برایش خوشحالم، همین‌طور برای دیگر بازیکنان. امروز همه بازیکنانم خوب کار کردند.»

واسکز: امیدوارم خامس در رئال بماند

لوکاس واسکز، هافبک رئال مادرید ابراز امیدواری کرد که خامس رودریگز در نقل و انتقالات زمستانی در رئال ماندنی شود. او گفت: «خامس دوست خوب من است و امیدوارم در تیم بماند. برای او اهمیت زیادی قائلم و او بازیکن بسیار خوبی است.» واسکز درباره په‌په که قراردادش در پایان فصل به پایان می‌رسد نیز گفت: «په‌په دوران فوتبال فوق‌العاده‌ی در رئال داشته و هر کاری که انجام دهد، ذهنیت خوب ما نسبت به او تغییر نخواهد کرد.»

یکی از دو جعبه‌ی سیاه هواپیمای نظامی روسیه در دریای سیاه یافت شد

جان باختند و تاکنون جسد دست‌کم ۱۳ تن از این قربانیان کشف شده است. ۶۵ نفر از ۹۲ قربانی این پرواز، اعضای گروه موسیقی الکساندروف بودند که قرار بود برای نظامیان روسی مستقر در سوریه برای جشن کریسمس برنامه اجرا کنند.

پس از وقوع این سانحه، روسیه اعلام کرد که دلیل حادثه این هواپیمای نظامی تروریستی نیست.

به نقل از یورو نیوز، مراسم یادبود این قربانیان در شهرهای مختلف روسیه از جمله مسکو و سوچی برگزار شد و پرچم‌ها در کاخ کرملین و ساختمان‌های دولتی به حالت نیمه برافراشته درآمدند.

گروه موسیقی الکساندروف، گروه کر رسمی نیروهای مسلح روسیه است که سابقه آن به حدود هشتاد سال قبل برمی‌گردد.

یکی از قربانیان مشهور این پرواز الیزاوتا گلینکا نام داشت. او مدیر یک بنیاد خیریه بود و به دلیل اقدامات بشردوستانه‌اش جایزه‌ی مهم در روسیه را تصاحب کرده بود.

اطلاعات روز: یکی از دو جعبه سیاه هواپیمای توپولف تی یو ۱۵۴ وزارت دفاع روسیه که به روز یکشنبه به دلیل نامعلومی پس از پرواز از سوچی در دریای سیاه سقوط کرده بود، به روز سه‌شنبه در دریای سیاه کشف شد.

بیش از سه هزار و ۵۰۰ نیروی امدادی در عملیات جست‌وجو برای کشف جعبه سیاه دوم، اجساد سرنشیمان و بقایای این هواپیما که دو دقیقه پس از پرواز سقوط کرد، شرکت دارند.

پس از آن‌که این هواپیمای وزارت دفاع روسیه دچار سانحه شد، روسیه پرواز تمام هواپیماهای توپولف تی یو ۱۵۴ را تا مشخص شدن دلیل این سانحه هوایی لغو اعلام کرده است.

۳۳ سال از زمان ساخت این مدل هواپیما می‌گذرد و از سال ۲۰۰۹ میلادی پرواز تجاری این هواپیما در روسیه متوقف شده ولی وزارت دفاع این کشور همچنان از آن استفاده می‌کند. هواپیمای توپولف تی یو ۱۵۴ دارای ۹۲ سرنشین بود که از شهر جنوبی سوچی به سمت لاذقیه در سوریه پرواز داشتند. تمامی این سرنشیمانان

سفیر اسرائیل: اسناد مداخله‌ی مستقیم دولت او با مادر تصویب قطعنامه‌ی ضد اسرائیلی در شورای امنیت را در دست داریم

به نقل از رادیو فردا، آقای درمر همچنین رویه تازه آمریکا در مورد اسرائیل در آخرین هفته‌های عمر دولت او با ما را «فصلی شرم‌آور در مناسبات اسرائیل-آمریکا» و قطعنامه شورای امنیت را «زدن ضربه به دندان اسرائیل» نامید. به گفته سفیر اسرائیل، دولت او با ما «در رخدادهای جمعه (روز تصویب قطعنامه یاد شده) نه تنها در کنار اسرائیل نایستاد، بلکه حمله به اسرائیل در سازمان ملل را ترتیب داد». سخنان این سفیر بخش دیگری از واکنش تند دولتمردان اسرائیلی به قطعنامه شورای امنیت است که شهرک‌سازی اسرائیل در شرق اورشلیم و کرانه باختری را محکوم کرده و خواهان توقف آن شده است.

بنیامین نتانیاهو نیز روز یکشنبه، پنجم دی، در نشست دولت خود گفته بود که «ما تردیدی نداریم که دولت او با ما متکرر تنظیم این قطعنامه بود؛ از آن حمایت کرد؛ هماهنگی‌های تصویب شدن آن را انجام داد و برای رای آوردن آن در شورای امنیت اصرار کرد».

اطلاعات روز: پس از واکنش تند اسرائیل به تصویب قطعنامه‌ی اخیر در سازمان ملل، ران درمر سفیر اسرائیل در آمریکا می‌گوید که دولت اسرائیل «اسناد مداخله‌ی مستقیم» دولت باراک او با ما در تصویب این قطعنامه‌ی «ضد اسرائیلی» در شورای امنیت را در دست دارد و آن‌ها را «به دونالد ترامپ خواهد داد».

این مقام اسرائیلی در حالی این ادعا را مطرح می‌کند که شورای امنیت سازمان ملل به روز جمعه قطعنامه ۲۳۳۴ خود را با موافق ۱۴ کشور و رای ممتنع آمریکا تصویب کرد؛ این اولین بار است که در ۳۶ سال اخیر آمریکا پیش‌نویس یک قطعنامه در مورد شهرک‌سازی به دست اسرائیل را وتو نکرد.

سفیر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل به روز دوشنبه در مصاحبه با شبکه تلویزیونی سی‌ان‌ان گفته است که وقتی اسناد از «راه‌های مناسب» به آگاهی دولت ترامپ برسد، دیگر تصمیم با خود آن‌ها است که این اسناد را منتشر کرده و به آگاهی افکار عمومی برسانند.

نخستین جلسه‌ی محاکمه‌ی متهمان کودتای نافرجام ۱۵ جولای ترکیه برگزار شد

پذیرفته شود. ۸ متهم دیگر به اتهام عضویت در یک سازمان تروریستی محاکمه می‌شوند و انتظار می‌رود به ۱۵ سال زندان محکوم شوند. یک مامور پولیس از میان متواری است و محکمه در غیابش فیصله خواهد کرد.

این افراد پس از آن محاکمه می‌شوند که در شب ۱۵ جولای شماری از سربازان ارتش ترکیه با تانک به خیابان‌ها آمدند و جنگنده‌های شکاری و هلیکوپترهای چند پایگاه هوایی هم بر فراز شهرها به پرواز درآمدند و به پارلمان ترکیه و برخی از موسسات دولتی و وزارتخانه‌ها حمله کردند.

دولت ترکیه به رهبری اردوغان یک واعظ سرشناس ترکیه را به عنوان مسئول این کودتا معرفی کرده است؛ ادعایی که از سوی فتح‌الله گولن که در تبعید خودخواستار در آمریکا به سر می‌برد، رد شده است.

پس از کودتا، دولت اردوغان تاکنون ۴۱ هزار نفر را به اتهام دست داشتن در کودتا بازداشت کرده که در میان آنان افسران ارتش، ماموران پولیس، کارمندان دولت، معلمان و استادان دانشگاه دیده می‌شوند.

اطلاعات روز: نخستین جلسه‌ی ۲۹ مامور پولیس ترکیه که متهم شده‌اند در شب کودتای ۱۵ جولای از حفاظت جان رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه سرباز زده‌اند، پنج ماه پس از کودتا آغاز شده و قرار است تا چهار روز طول بکشد.

محاکمه ماموران سابق پولیس در استانبول با قرائت اتهامات متهمان آغاز شد و انتظار می‌رود مجازات سختی برای این متهمان در نظر گرفته شود.

به گزارش خبرگزاری فرانسه و به نقل از رادیو زمانه، دادگاهی که در استانبول برای رسیدگی به اتهامات ۲۹ مامور سابق پولیس برگزار شده، مهم‌ترین دادگاه از این نوع است و انتظار می‌رود که سرآغازی باشد برای گسترده‌ترین روند قضایی در تاریخ ترکیه.

از میان این ۲۹ متهم، ۲۱ تن مامور پولیس سابق به اتهام تلاش برای اندازی محاکمه می‌شود و حبس ابد در انتظار شان است. افزون بر این ممکن است آن‌ها به مجازات‌هایی مانند تحمل حبس انفرادی محکوم شوند و تقاضای عفو آن‌ها هم فقط در صورت ابتلا به بیماری‌های لاعلاج و شرایط جسمانی حاد

استفاده از مشروب الکی خانگی جان ۲۶ پاکستانی را گرفت

اطلاعات روز: پولیس در ایالت پنجاب پاکستان می‌گوید که ۲۶ نفر در شهر توبه تیک سینگ این ایالت در اثر نوشیدن مشروب الکی خانگی جان خود را از دست داده‌اند. بنابه گفته‌ی پولیس این ایالت، ۲۴ نفر از قربانیان این رویداد از اقلیت مسیحی و دو نفر دیگر مسلمان بوده‌اند.

به نقل از بی‌بی‌سی فارسی، مصرف مشروبات الکی در پاکستان برای مسلمانان ممنوع است و اقلیت‌های دینی هم برای خرید مشروب به میزان محدود، باید مجوزهای خاصی داشته باشند. دولت پاکستان به خاطر رعایت قوانین اسلامی، نظارت شدیدی بر خرید و فروش مشروبات الکی اعمال می‌کند و در نتیجه ساخت و معامله مشروبات دست‌ساز خانگی رواج دارد.

یک مقام پولیس توبه تیک سینگ گفته است که چهل نفر دیگر از مصرف‌کنندگان مشروب دست‌ساز به شدت بیمار شده و در شفاخانه‌های این شهر و فیصل‌آباد بستری هستند.

مصرف مشروبات الکی در پاکستان ممنوع است و اقلیت‌های دینی هم برای خرید مشروب به میزان محدود، باید مجوزهای خاصی داشته باشند.

دولت پاکستان به خاطر رعایت قوانین اسلامی، نظارت شدیدی بر خرید و فروش مشروبات الکی اعمال می‌کند و در نتیجه ساخت و معامله مشروبات دست‌ساز خانگی رواج دارد.

یک مقام پولیس توبه تیک سینگ گفته است که چهل نفر دیگر از مصرف‌کنندگان مشروب دست‌ساز به شدت بیمار شده و در شفاخانه‌های این شهر و فیصل‌آباد بستری هستند.

داریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

تغییر در سیستم اخذ تکت آریانا

1. مسافری محترم آریانا می‌توانند هر قدر که تکت های خود را از قبل خریداری نمایند، قیمت نازل تر را بدست آورند.
2. سهولت انتخاب سیت برای مسافری محترم در هنگام خرید تکت ها بوجود آمده، که مسافری محترم می‌توانند هنگام خرید تکت ها، سیت های خویش را نیز انتخاب نموده و قید نمایند.
3. شرکت های سیاحتی می‌توانند برای مسافری گروهی خود قیمت نازل تر را نسبت به قیمت اصلی در سیستم بدست بیاورند.